502

ZÁKON

ze dne 19. prosince 2012,

kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o dani z přidané hodnoty

Čl. I

Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění zákona č. 635/2004 Sb., zákona č. 669/2004 Sb., zákona č. 124/2005 Sb., zákona č. 215/2005 Sb., zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 441/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 319/2006 Sb., zákona č. 172/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 302/2008 Sb., zákona č. 87/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 489/2009 Sb., zákona č. 120/2010 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 47/2011 Sb., zákona č. 370/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 167/2012 Sb. a zákona č. 333/2012 Sb., se mění takto:

1. Na konci poznámky pod čarou č. 1 se doplňuje věta „Směrnice Rady 2010/45/EU ze dne 13. července 2010, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o pravidla fakturace.“.

2. § 2 včetně nadpisu zní:

„§ 2

Předmět daně

(1) Předmětem daně je

a) dodání zboží, převod nemovitosti nebo přechod nemovitosti (dále jen „převod nemovitosti“) za úplatu osobou povinnou k dani v rámci uskutečňování ekonomické činnosti s místem plnění v tuzemsku,

b) poskytnutí služby za úplatu osobou povinnou k dani v rámci uskutečňování ekonomické činnosti s místem plnění v tuzemsku,

c) pořízení

1. zboží z jiného členského státu za úplatu uskutečněné v tuzemsku osobou povinnou k dani v rámci uskutečňování ekonomické činnosti nebo právnickou osobou nepovinnou k dani,

2. nového dopravního prostředku z jiného členského státu za úplatu osobou nepovinnou k dani,

d) dovoz zboží s místem plnění v tuzemsku.

(2) Zdanitelné plnění je plnění, které

a) je předmětem daně a

b) není osvobozené od daně.“.

3. Za § 2 se vkládají nové § 2a a 2b, které včetně nadpisů znějí:

„§ 2a

Vynětí z předmětu daně

(1) Předmětem daně není pořízení zboží z jiného členského státu, jestliže dodání tohoto zboží

a) by v tuzemsku bylo osvobozeno od daně podle § 68 odst. 1 až 10, nebo

b) je v členském státě zahájení odeslání nebo přepravy tohoto zboží předmětem daně s použitím

1. zvláštního režimu pro obchodníky s použitým zbožím, uměleckými díly, sběratelskými předměty a starožitnostmi,

2. přechodného režimu pro použité dopravní prostředky, nebo

3. zvláštního režimu pro prodej veřejnou dražbou.

(2) Předmětem daně není pořízení zboží z jiného členského státu, pokud

a) celková hodnota pořízeného zboží bez daně nepřekročila v příslušném ani bezprostředně předcházejícím kalendářním roce 326 000 Kč a

b) pořízení zboží je uskutečněno

1. osobou povinnou k dani se sídlem v tuzemsku, která není plátcem,
2. osvobozenou osobou, která není plátcem,
3. osobou povinnou k dani, která uskutečňuje pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně,
4. osobou povinnou k dani, na kterou se v jiném členském státě vztahuje společný režim daňového paušálu pro zemědělce, nebo
5. právnickou osobou nepovinnou k dani.

(3) Do celkové hodnoty pořízeného zboží podle odstavce 2 písm. a) se nezahrnuje hodnota pořízeného

a) nového dopravního prostředku,

b) zboží, které je předmětem spotřební daně,

c) zboží uvedeného v odstavci 1.

(4) Odstavce 1 a 2 se nevztahují na pořízení zboží, které je předmětem spotřební daně, a pořízení nového dopravního prostředku.

§ 2b

Volba předmětu daně

Osoba, která uskutečňuje pořízení zboží z jiného členského státu, které není předmětem daně podle § 2a odst. 2, se může rozhodnout, že toto pořízení je předmětem daně. Na pořízení zboží z jiného členského státu uskutečněné touto osobou do konce kalendářního roku bezprostředně následujícího po kalendářním roce, ve kterém se takto rozhodla, se nevztahuje § 2a odst. 2.“.

4. V § 3 odst. 1 se za písmeno a) vkládá nové písmeno b), které zní:

„b) členským státem členský stát Evropské unie,“.

(5) Dosavadní písmena b) a c) se označují jako písmena c) a d).

5. V § 4 odst. 1 písm. h), § 5a odst. 1, § 7a odst. 3, § 10k, § 66 odst. 2 písm. b), § 67 odst. 1, § 82 odst. 1, § 82a odst. 1 písm. a), § 82a odst. 4, § 93a odst. 2 a v § 101 odst. 7 se slova „ , místo podnikání“ zrušují.

6. V § 4 odst. 1 písmena i) až k) znějí:

„i) místem pobytu

1. adresa fyzické osoby vedená v základním registru obyvatel nebo v jiné obdobné evidenci, nemá-li ji,
2. adresa, kterou fyzická osoba uvedla správci daně, a nemá-li ani tu,
3. místo, kde se fyzická osoba obvykle zdržuje z důvodu osobních nebo profesních vazeb; má-li tato osoba profesní vazby v jiné zemi, než ve které má své osobní vazby, je místo, kde se obvykle zdržuje, určeno osobními vazbami,

j) sídlem u osoby povinné k dani adresa místa jejího vedení, kterým se rozumí místo, kde jsou přijímána zásadní rozhodnutí týkající se řízení osoby povinné k dani, popřípadě místo, kde se schází její vedení; nemá-li fyzická osoba místo svého vedení, rozumí se sídlem u této osoby místo jejího pobytu,

k) provozovnou organizační složka osoby povinné k dani, která může uskutečňovat dodání zboží, převod nemovitosti nebo poskytnutí služby, neboť je dostatečně stálá a má vhodné personální a technické zdroje,“.

7. V § 4 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena n) a o), která znějí:

„n) osobou neusazenou v tuzemsku osoba povinná k dani, která

1. nemá sídlo v tuzemsku,
2. uskuteční zdanitelné plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku a
3. v tuzemsku nemá provozovnu nebo v tuzemsku má provozovnu, která se tohoto plnění neúčastní,

o) osvobozenou osobou osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v jiném členském státě, která je v tomto státě osobou s obdobným postavením jako v tuzemsku osoba povinná k dani se sídlem v tuzemsku, která není plátcem.“.

8. V § 4 odst. 3 písmeno a) zní:

„a) dopravním prostředkem vozidlo, jiný prostředek nebo zařízení, které jsou určené k přepravě osob nebo věcí z jednoho místa na jiné a které jsou obvykle konstruované pro použití k přepravě a mohou k ní být skutečně použity; za dopravní prostředek se nepovažuje vozidlo, které je trvale znehybněno, ani kontejner,“.

9. V § 4 odst. 3 písm. d) bodě 2 se slovo „nebo“ zrušuje.

10. V § 4 odst. 3 písm. d) se na konci bodu 3 doplňuje slovo „nebo“.

11. V § 4 se na konci odstavce 3 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena i) až k), která znějí:

„i) vkladem podniku vklad podniku nebo části podniku, tvořící organizační složku podniku,

j) dodáním zboží s instalací nebo montáží dodání zboží spojené s instalací nebo montáží osobou povinnou k dani, která zboží dodává, nebo jí zmocněnou třetí osobou,

k) dodáním zboží soustavami nebo sítěmi dodání

1. plynu prostřednictvím přepravní nebo distribuční soustavy nacházející se na území Evropského společenství anebo jakékoli sítě k takové soustavě připojené,

2. elektřiny, tepla nebo chladu sítěmi.“.

12. V § 4 odstavec 4 zní:

„(4) Pro přepočet cizí měny na českou měnu se použije kurz platný pro osobu provádějící přepočet ke dni vzniku povinnosti přiznat daň, nebo přiznat uskutečnění plnění, a to

a) kurz devizového trhu vyhlášený Českou národní bankou, nebo

b) poslední směnný kurz zveřejněný Evropskou centrální bankou; přepočet mezi měnami jinými než euro se provede za použití směnného kurzu každé z těchto měn vůči euru.“.

13. Za § 4 se vkládá nový § 4a, který včetně nadpisu zní:

„§ 4a

Obrat

(1) Obratem se pro účely tohoto zákona rozumí souhrn úplat bez daně, včetně dotace k ceně, které osobě povinné k dani náleží za uskutečněná plnění, kterými jsou dodání zboží, převod nemovitosti a poskytnutí služby, s místem plnění v tuzemsku, jde-li o úplaty za

a) zdanitelné plnění,

b) plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, nebo

c) plnění osvobozené od daně bez nároku na odpočet daně podle § 54 až 56, jestliže nejsou doplňkovou činností uskutečňovanou příležitostně.

(2) Do obratu se nezahrnuje úplata z prodeje dlouhodobého majetku.

(3) Do obratu osoby povinné k dani, která uskutečňuje plnění s nárokem na odpočet daně společně s jinými osobami povinnými k dani na základě smlouvy o sdružení[10]) nebo jiné obdobné smlouvy, se zahrnuje obrat dosahovaný

a) touto osobou samostatně mimo sdružení a

b) společně všemi účastníky sdružení v rámci sdružení.“.

14. V § 5a odst. 1 se slova „ , místem podnikání“ zrušují.

15. V § 5b odst. 1 a v § 83 odst. 3 se slova „nebo místem podnikání“ zrušují.

16. Nad § 6 se vkládá nadpis, který zní: „**Plátci**“.

17. § 6 zní:

„§ 6

(1) Plátcem se stane osoba povinná k dani se sídlem v tuzemsku, jejíž obrat za nejvýše 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců přesáhne 1 000 000 Kč, s výjimkou osoby, která uskutečňuje pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně.

(2) Osoba povinná k dani uvedená v odstavci 1 je plátcem od prvního dne druhého měsíce následujícího po měsíci, ve kterém překročila stanovený obrat, nestane-li se podle tohoto zákona plátcem dříve.“.

18. Za § 6 se vkládají nové § 6a až 6i, které včetně nadpisu znějí:

„§ 6a

Osoba povinná k dani, která

a) uskutečňuje plnění s nárokem na odpočet daně společně s jinými osobami povinnými k dani na základě smlouvy o sdružení[10]) nebo jiné obdobné smlouvy, je plátcem ode dne, kdy se stal plátcem kterýkoli z ostatních účastníků sdružení, nestane-li se podle tohoto zákona plátcem dříve,

b) uzavře smlouvu o sdružení nebo jinou obdobnou smlouvu s plátcem ke společnému uskutečňování plnění s nárokem na odpočet daně, je plátcem ode dne uzavření této smlouvy.

§ 6b

(1) Osoba povinná k dani je plátcem ode dne nabytí majetku, pokud nabývá tento majetek

a) pro účely uskutečňování ekonomických činností na základě rozhodnutí o privatizaci podle zákona

upravujícího podmínky převodu majetku státu na jiné osoby, nebo

b) od plátce na základě smlouvy o prodeji podniku nebo vkladem podniku.

(2) Osoba povinná k dani je plátcem ode dne zápisu přeměny obchodní společnosti nebo družstva do obchodního rejstříku, pokud na ni při této přeměně přechází nebo je převáděno jmění zanikající nebo rozdělované společnosti nebo družstva, které byly plátcem.

(3) Právnická osoba, která při změně právní formy na jinou formu nezaniká ani nepřechází její jmění na právního nástupce, pouze se mění její vnitřní právní poměry a právní postavení jejích společníků, nepřestává být plátcem.

§ 6c

(1) Osoba povinná k dani se sídlem v tuzemsku, která poskytuje služby s místem plnění v tuzemsku, s výjimkou služeb osvobozených od daně bez nároku na odpočet daně, nebo která uskutečňuje zasílání zboží do tuzemska s místem plnění v tuzemsku, a to prostřednictvím své provozovny umístěné mimo tuzemsko, je plátcem ode dne poskytnutí těchto služeb nebo dodání tohoto zboží.

(2) Osoba povinná k dani, která nemá sídlo v tuzemsku a která uskuteční zdanitelné plnění dodání zboží, převod nemovitosti nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku, s výjimkou plnění, u kterých je povinna přiznat daň osoba, které jsou tato plnění poskytována, je plátcem ode dne uskutečnění tohoto zdanitelného plnění.

(3) Osoba povinná k dani, která nemá sídlo v tuzemsku, není osvobozenou osobou a uskuteční dodání zboží do jiného členského státu, které je odesláno nebo přepraveno z tuzemska touto osobou, pořizovatelem nebo zmocněnou třetí osobou, a to osobě, pro kterou je pořízení zboží v jiném členském státě předmětem daně, je plátcem ode dne dodání tohoto zboží.

§ 6d

Osoba povinná k dani, která je členem skupiny a která uskuteční zdanitelné plnění dodání zboží, převod nemovitosti nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku svou částí umístěnou mimo tuzemsko, je plátcem ode dne uskutečnění tohoto plnění.

§ 6e

(1) Osoba povinná k dani, která jako oprávněná osoba pokračuje v uskutečňování ekonomických činností po zemřelém plátci, je plátcem ode dne následujícího po dni úmrtí plátce.

(2) Při ukončení dědického řízení je dědic, kterému je majetek vydán a který pokračuje v uskutečňování ekonomických činností po zemřelém plátci, plátcem ode dne následujícího po dni vydání majetku.

(3) Pokračováním v uskutečňování ekonomických činností se pro účely tohoto zákona rozumí pokračování v podnikání na základě živnostenského nebo jiného oprávnění nebo pokračování v jiných ekonomických činnostech.

§ 6f

(1) Osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která uskutečňuje nebo bude uskutečňovat plnění s nárokem na odpočet daně, je plátcem ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí, kterým je tato osoba registrována.

(2) Osoba povinná k dani, která nemá sídlo ani provozovnu v tuzemsku a která bude uskutečňovat plnění s nárokem na odpočet daně s místem plnění v tuzemsku, je plátcem ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí, kterým je tato osoba registrována.

Identifikované osoby

§ 6g

Osoba povinná k dani, která není plátcem, nebo právnická osoba nepovinná k dani jsou identifikovanými osobami, pokud v tuzemsku pořizují zboží z jiného členského státu, které je předmětem daně, kromě zboží pořízeného prostřední osobou v rámci zjednodušeného postupu při dodání zboží uvnitř území Evropského společenství formou tříštranného obchodu, ode dne prvního pořízení tohoto zboží.

§ 6h

Osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která není plátcem, je identifikovanou osobou ode dne přijetí zdanitelného plnění s místem plnění v tuzemsku od osoby neusazené v tuzemsku, pokud se jedná o

a) poskytnutí služby,

b) dodání zboží s instalací nebo montáží, nebo

c) dodání zboží soustavami nebo sítěmi.

§ 6i

Osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která není plátcem, je identifikovanou osobou ode dne poskytnutí služby s místem plnění v jiném členském státě podle § 9 odst. 1, s výjimkou poskytnutí služby, které je v jiném členském státě osvobozeno od daně.“.

19. V § 7 odstavec 3 zní:

„(3) Při dodání zboží s instalací nebo montáží se za místo plnění považuje místo, kde je zboží instalováno nebo smontováno.“.

20. V § 7a odstavec 1 zní:

„(1) Místem plnění při dodání zboží soustavami nebo sítěmi obchodníkovi je místo, kde má tento obchodník sídlo nebo kde má provozovnu, které je toto zboží dodáno.“.

21. V § 7a odst. 3 se slova „plynu, elektřiny, tepla nebo chladu“ nahrazují slovem „zboží“ a slova „ , nebo nemá-li takové sídlo či provozovnu, místo, kde má místo pobytu“ se zrušují.

22. § 8 včetně nadpisu zní:

„§ 8

Místo plnění při zasílání zboží

(1) Místem plnění při zasílání zboží je místo, kde se zboží nachází po ukončení jeho odeslání nebo přepravy.

(2) Místem plnění při zasílání zboží je místo, kde se zboží nachází v době, kdy jeho odeslání nebo přeprava začíná, pokud

a) zasílané zboží není předmětem spotřební daně a

b) celková hodnota zboží, které osoba povinná k dani zaslala do členského státu ukončení odeslání nebo přepravy zboží, bez daně nepřekročila v příslušném ani bezprostředně předcházejícím kalendářním roce

1. 1 140 000 Kč, je-li zboží odesláno nebo přepraveno z jiného členského státu do tuzemska, nebo

2. částku stanovenou jiným členským státem, je-li zboží odesláno nebo přepraveno z tuzemska do jiného členského státu.

(3) Osoba povinná k dani, která zboží zasílá, se může v případě splnění podmínek podle odstavce 2 rozhodnout, že místem plnění při zasílání zboží je místo, kde se zboží nachází po ukončení jeho odeslání nebo přepravy. V takovém případě je povinna tak postupovat do konce kalendářního roku bezprostředně následujícího po kalendářním roce, ve kterém se takto rozhodla.

(4) Zasíláním zboží se pro účely tohoto zákona rozumí dodání zboží mezi členskými státy, pokud

a) zboží je odesláno nebo přepraveno z členského státu jiného než členského státu ukončení jeho odeslání nebo přepravy

1. osobou povinnou k dani, která zboží dodává, nebo

2. jí zmocněnou třetí osobou,

b) zboží je dodáno osobě, pro kterou pořízení zboží v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží není předmětem daně, a

c) se nejedná o dodání

1. nového dopravního prostředku,

2. zboží s instalací nebo montáží, nebo

3. použitého zboží, uměleckého díla, sběratelského předmětu nebo starožitnosti, jejichž dodání je předmětem zvláštního režimu.

(5) Podmínka podle odstavce 4 písm. a) se považuje za splněnou, je-li zboží odesláno nebo přepraveno ze třetí země a dovezeno osobou, která zboží dodává, do členského státu jiného než členského státu ukončení jeho odeslání nebo přepravy. V takovém případě se za členský stát zahájení odeslání nebo přepravy zboží považuje členský stát dovozu zboží.“.

23. V § 9 odst. 1 a 2, § 46 odst. 1 písm. a) a c), § 46 odst. 2 písm. a) a c), § 80 odst. 6 písm. a), § 81 odst. 3, § 81 odst. 5 písm. a) a c), § 82a odst. 5 písm. b), c) a i) bodě 2, § 83 odst. 3, § 84 odst. 3 písm. a), § 85 odst. 10 písm. a), § 86 odst. 8 písm. a) a v § 89 odst. 4 se slova „nebo místo podnikání“ zrušují.

24. V § 9 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Za tuto provozovnu se považuje organizační složka této osoby povinné k dani, která může přijímat a využívat služby, které jsou poskytovány pro potřebu této provozovny, neboť je dostatečně stálá a má vhodné personální a technické zdroje.“.

25. V § 9 odst. 3 písm. b) se slova „osoba identifikovaná k dani nebo“ zrušují a za slovo „je“ se vkládají slova „identifikovanou osobou nebo“.

26. § 10d včetně nadpisu zní:

„§ 10d

Místo plnění při poskytnutí nájmu dopravního prostředku

(1) Místem plnění při poskytnutí krátkodobého nájmu dopravního prostředku je místo, kde osoba, které je služba poskytnuta, dopravní prostředek skutečně fyzicky přebírá. Krátkodobým nájmem dopravního prostředku se rozumí nepřetržité držení nebo užívání dopravního prostředku po dobu nepřesahující 30 dní a u lodí nepřesahující 90 dní.

(2) Místem plnění při poskytnutí jiného než krátkodobého nájmu dopravního prostředku osobě nepovinné k dani je místo, kde má tato osoba sídlo nebo místo pobytu.

(3) Místem plnění při poskytnutí jiného než krátkodobého nájmu rekreační lodi osobě nepovinné k dani je místo, kde tato osoba loď skutečně fyzicky přebírá za podmínky, že osoba, která službu poskytuje, má v tomto místě sídlo nebo provozovnu, je-li služba poskytnuta prostřednictvím provozovny.

(4) Je-li místo plnění při poskytnutí nájmu dopravního prostředku stanoveno podle odstavců 1 až 3

a) v tuzemsku a ke skutečnému užití nebo spotřebě dochází ve třetí zemi, za místo plnění se považuje třetí země,

b) ve třetí zemi a ke skutečnému užití nebo spotřebě dochází v tuzemsku, za místo plnění se považuje tuzemsko.“.

27. Poznámka pod čarou č. 7e zní:

„[7e]) Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ze dne 15. března 2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty.“.

28. § 10j se včetně nadpisu zrušuje.

29. V § 11 odst. 4 se slova „podle § 17“ zrušují.

30. V části první hlavě II se nadpis dílu 3 nahrazuje nadpisem „*Vymezení plnění*“.

31. V § 13 odst. 4 písm. f), § 13 odst. 8 písm. a), § 14 odst. 3 písm. e), § 14 odst. 5 písm. a) a v § 78c odst. 1 písm. b) se slova „nebo jeho části, tvořící organizační složku podniku“ zrušují.

32. V § 13 odst. 7 písmena a) a b) znějí:

„a) dodání zboží s instalací nebo montáží,

b) zasílání zboží,“.

33. V § 13 odst. 7 písm. i), § 24 odst. 4 a v § 24a odst. 4 se slova „plynu, elektřiny, tepla nebo chladu“ nahrazují slovem „zboží“.

34. V § 16 odstavce 1 až 3 znějí:

„(1) Pořízením zboží z jiného členského státu se pro účely tohoto zákona rozumí nabytí práva nakládat jako vlastník se zbožím od osoby registrované k dani v jiném členském státě, která není osvobozenou osobou, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno z tohoto jiného členského státu do tuzemska nebo do jiného členského státu

a) osobou, která uskutečňuje dodání zboží,

b) pořizovatelem, kterým se pro účely tohoto zákona rozumí osoba, která pořizuje zboží z jiného členského státu, nebo

c) zmocněnou třetí osobou.

(2) Za pořízení zboží z jiného členského státu se nepovažuje

a) dodání zboží s instalací nebo montáží,

b) dodání zboží soustavami nebo sítěmi,

c) zasílání zboží,

d) přemístění obchodního majetku z jiného členského státu do tuzemska pro účely uvedené v § 13 odst. 7,

e) nabytí vratného obalu za úplatu.

(3) Pokud je zboží pořízeno právnickou osobou nepovinnou k dani, pro kterou je pořízení zboží předmětem daně, odesláno nebo přepraveno ze třetí země a dovoz zboží je uskutečněn touto osobou do jiného členského státu, než ve kterém je ukončeno odeslání nebo přeprava zboží, považuje se zboží za odeslané nebo přepravené z členského státu, do kterého je dovoz zboží uskutečněn. Pokud je dovoz zboží uskutečněn právnickou osobou nepovinnou k dani, pro kterou je pořízení zboží předmětem daně, do tuzemska, má tato osoba nárok na vrácení zaplacené daně při dovozu zboží, pokud prokáže, že pořízení tohoto zboží bylo předmětem daně v členském státě, ve kterém je ukončeno odeslání nebo přeprava tohoto zboží. Při vracení daně se postupuje přiměřeně podle § 82 až 82b.“.

35. V § 16 odst. 4 a 5 písm. c) se za slovo „státě,“ vkládají slova „která není osvobozenou osobou a“.

36. V § 16 odst. 5 písm. c) se slova „ani místo podnikání“ zrušují.

37. V § 16 se odstavce 6 a 7 zrušují.

38. V § 17 odst. 2 se slova „členském státě, ze

kterého je zboží“ nahrazují slovy „jiném členském státě, která není osvobozenou osobou, a zboží je ze státu, ve kterém je tato osoba registrovaná k dani,“.

39. V § 17 odst. 4 se za slovo „kupující,“ vkládají slova „která není osvobozenou osobou a“.

40. V § 17 odst. 6 písm. a) se slova „osobou identifikovanou k dani“ nahrazují slovy „identifikovanou osobou“.

41. V § 17 odst. 6 písm. d), § 42 odst. 3 písm. b), § 43 odst. 1 a 2 a v § 83 odst. 1 se slova „osoba identifikovaná k dani“ nahrazují slovy „identifikovaná osoba“.

42. V § 17 odst. 6 písm. e), § 17 odst. 8, § 82a odst. 1 písm. b), § 83 odst. 1, § 92a odst. 1 a v § 102 odst. 1 písm. d) se slova „a zaplatit“ zrušují.

43. V § 17 odst. 6 písm. e), § 17 odst. 8, § 82a odst. 1 písm. b) a v § 83 odst. 1 se slova „podle § 108“ zrušují.

44. V § 17 odst. 7 úvodní části ustanovení se slova „osobou identifikovanou k dani v tuzemsku“ nahrazují slovy „identifikovanou osobou“.

45. § 18 se včetně nadpisu zrušuje.

46. V § 19 se doplňuje odstavec 8, který zní:

„(8) Při dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu musí být na daňovém dokladu uveden údaj, že se jedná o nový dopravní prostředek, a údaje tuto skutečnost potvrzující.“.

47. V § 21 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavce 3 až 11 se označují jako odstavce 2 až 10.

48. V § 21 odst. 5 písm. e) a f) se slova „odstavce 4“ nahrazují slovy „odstavce 3“.

49. V § 21 odst. 8 se číslo „6“ nahrazuje číslem „5“.

50. V § 21 odst. 10 se slova „3 až 10“ nahrazují slovy „2 až 9“.

51. V § 23 se doplňuje odstavec 7, který zní:

„(7) Plátce splnil povinnost přiznat daň při dovozu zboží, pokud daň zaplatil celnímu úřadu v souladu s tímto zákonem jako osoba povinná zaplatit daň.“.

52. Nadpis § 24 se nahrazuje nadpisem „Uskutečnění zdanitelného plnění a povinnost přiznat daň při poskytnutí služby osobou neusazenou v tuzemsku“.

53. V § 24 odstavec 1 zní:

„(1) Povinnost přiznat daň při poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku osobou neusazenou v tuzemsku vzniká plátci nebo identifikované osobě, kterým je služba poskytnuta, ke dni uskutečnění zdanitelného plnění nebo ke dni poskytnutí úplaty, a to k tomu dni, který nastane dříve.“.

54. V § 24 odst. 2 a v § 24a odst. 2 se číslo „5“ nahrazuje číslem „4“ a slova „6 až 10“ se nahrazují slovy „5 až 9“.

55. V § 24 odstavec 3 zní:

„(3) Pokud je osobou neusazenou v tuzemsku poskytována služba s místem plnění v tuzemsku podle § 9 odst. 1 po dobu delší než 12 kalendářních měsíců a během této doby nedojde k poskytnutí úplaty, považuje se plnění za uskutečněné nejpozději posledním dnem každého kalendářního roku.“.

56. V § 24a odstavec 1 zní:

„(1) Při poskytnutí služby s místem plnění mimo tuzemsko vzniká ke dni uskutečnění plnění nebo ke dni přijetí úplaty, a to k tomu dni, který nastane dříve,

a) plátci povinnost přiznat uskutečnění tohoto plnění,
b) identifikované osobě povinnost přiznat uskutečnění tohoto plnění při poskytnutí služby s místem plnění v jiném členském státě podle § 9 odst. 1, s výjimkou poskytnutí služby, které je osvobozené od daně.“.

57. V § 24a odst. 3 se slova „podle odstavce 1, u níž má plátce“ nahrazují slovy „s místem plnění mimo tuzemsko podle § 9 odst. 1, u níž mají plátce nebo identifikovaná osoba“.

58. V § 25 odst. 1 se slova „osobě identifikované k dani“ nahrazují slovy „identifikované osobě“.

59. V části první hlavě II díl 5 včetně nadpisů zní:

„*Díl 5*

Daňové doklady

Oddíl 1

Obecná ustanovení o daňových dokladech

§ 26

Daňový doklad

(1) Daňovým dokladem je písemnost, která splňuje podmínky stanovené v tomto zákoně.

(2) Daňový doklad může mít listinnou nebo elektronickou podobu.

(3) Daňový doklad má elektronickou podobu tehdy, pokud je vystaven a obdržen elektronicky. S použitím daňového dokladu v elektronické podobě musí souhlasit osoba, pro kterou se plnění uskutečňuje.

(4) Za správnost údajů na daňovém dokladu a za jeho vystavení ve stanovené lhůtě odpovídá vždy osoba, která plnění uskutečňuje.

Oddíl 2

Vystavování daňových dokladů

§ 27

Určení pravidel pro vystavování daňových dokladů

(1) Vystavování daňových dokladů při dodání zboží, převodu nemovitosti nebo poskytnutí služby podléhá pravidlům členského státu, ve kterém je místo plnění.

(2) Vystavování daňových dokladů podléhá pravidlům členského státu, ve kterém má osoba povinná k dani, která plnění uskutečňuje, sídlo nebo provozovnu, je-li plnění uskutečněno prostřednictvím této provozovny, pokud je místo plnění

a) v členském státě jiném, než ve kterém má osoba povinná k dani, která plnění uskutečňuje, sídlo nebo provozovnu, je-li plnění uskutečněno prostřednictvím této provozovny, a pokud osobou povinnou přiznat daň je osoba, pro kterou se plnění uskutečňuje, a tato osoba nebyla zmocněna k vystavení daňového dokladu, nebo

b) ve třetí zemi.

§ 28

Pravidla pro vystavování daňových dokladů v tuzemsku

(1) Plátce je povinen vystavit daňový doklad v případě

a) dodání zboží, převodu nemovitosti nebo poskytnutí služby osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, s výjimkou plnění osvobozených od daně bez nároku na odpočet daně,

b) zasílání zboží do tuzemska s místem plnění v tuzemsku,

c) dodání zboží do jiného členského státu, na které se vztahuje osvobození od daně s nárokem na odpočet daně,

d) přijetí úplaty, pokud před uskutečněním plnění podle písmene a) nebo b) vznikla povinnost přiznat daň nebo přiznat uskutečnění plnění ke dni přijetí úplaty, nebo

e) uskutečnění plnění podle § 13 odst. 4, s výjimkou § 13 odst. 4 písm. c) až e), nebo podle § 14 odst. 3, s výjimkou § 14 odst. 3 písm. c) až e).

(2) Osoba povinná k dani je povinna vystavit daňový doklad v případě

a) uskutečnění plnění pro osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, je-li místo plnění v členském státě, ve kterém nemá osoba povinná k dani, která plnění uskutečňuje, sídlo nebo provozovnu, je-li plnění uskutečněno prostřednictvím této provozovny, pokud jde o

1. poskytnutí služby,
2. dodání zboží s instalací nebo montáží, nebo
3. dodání zboží soustavami nebo sítěmi,

b) poskytnutí služby nebo dodání zboží s instalací nebo montáží pro osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, je-li místo plnění ve třetí zemi, nebo

c) přijetí úplaty, pokud před uskutečněním plnění podle písmene a) nebo b) vznikla povinnost přiznat daň nebo přiznat uskutečnění plnění ke dni přijetí úplaty.

(3) Daňový doklad musí být vystaven do 15 dnů ode dne, kdy vznikla povinnost přiznat daň, nebo přiznat uskutečnění plnění.

(4) Daňový doklad musí být vystaven do 15 dnů od konce kalendářního měsíce, ve kterém

a) se uskutečnilo dodání zboží do jiného členského státu, na které se vztahuje osvobození od daně s nárokem na odpočet daně,

b) se uskutečnilo poskytnutí služby, dodání zboží s instalací nebo montáží nebo dodání zboží soustavami nebo sítěmi pro osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, je-li místo plnění v členském státě, ve kterém nemá osoba povinná k dani, která plnění uskutečňuje, sídlo nebo provozovnu, je-li plnění uskutečněno prostřednictvím této provozovny,

c) se uskutečnilo poskytnutí služby nebo dodání zboží s instalací nebo montáží pro osobu povin-

nou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, je-li místo plnění ve třetí zemi, nebo

d) byla přijata úplata, pokud před uskutečněním plnění podle písmen b) nebo c) vznikla povinnost vystavit daňový doklad v důsledku přijetí úplaty.

(5) Osoba povinná k dani může k vystavení daňového dokladu písemně zmocnit osobu, pro kterou se plnění uskutečňuje, nebo třetí osobu. Pokud je zmocnění uděleno elektronicky, musí být podepsáno uznávaným elektronickým podpisem.

Oddíl 3

Náležitosti daňových dokladů

§ 29

Náležitosti daňového dokladu

(1) Daňový doklad musí obsahovat tyto údaje:

a) označení osoby, která uskutečňuje plnění,

b) daňové identifikační číslo osoby, která uskutečňuje plnění,

c) označení osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje,

d) daňové identifikační číslo osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje,

e) evidenční číslo daňového dokladu,

f) rozsah a předmět plnění,

g) den vystavení daňového dokladu,

h) den uskutečnění plnění nebo den přijetí úplaty, pokud před uskutečněním plnění vznikla povinnost ke dni přijetí úplaty přiznat daň nebo přiznat uskutečnění plnění, pokud se liší ode dne vystavení daňového dokladu,

i) jednotkovou cenu bez daně a slevu, není-li obsažena v jednotkové ceně,

j) základ daně,

k) sazbu daně,

l) výši daně; tato daň se uvádí v české měně.

(2) Daňový doklad musí obsahovat rovněž tyto údaje:

a) odkaz na příslušné ustanovení tohoto zákona, ustanovení předpisu Evropské unie nebo jiný údaj uvádějící, že plnění je od daně osvobozeno, je-li plnění osvobozeno od daně,

b) „vystaveno zákazníkem“, je-li osoba, pro kterou je plnění uskutečněno, zmocněna k vystavení daňového dokladu,

c) „daň odvede zákazník“, je-li osobou povinnou přiznat daň osoba, pro kterou je plnění uskutečněno.

(3) Daňový doklad nemusí obsahovat tyto údaje:

a) daňové identifikační číslo osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje, není-li jí přiděleno,

b) rozsah plnění a jednotkovou cenu bez daně a slevu, není-li obsažena v jednotkové ceně, pokud vznikla povinnost přiznat daň nebo přiznat uskutečnění plnění ke dni přijetí úplaty,

c) sazbu daně a výši daně,

1. jedná-li se o plnění osvobozené od daně, nebo

2. je-li osobou povinnou přiznat daň osoba, pro kterou je plnění uskutečněno.

(4) Označením se pro účely daňových dokladů rozumí

a) obchodní firma nebo jméno a příjmení, popřípadě název,

b) dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu a

c) sídlo.

§ 29a

Náležitosti daňového dokladu skupiny

(1) Pokud je daňový doklad vystaven v případě plnění uskutečněného skupinou, uvede se na daňovém dokladu namísto označení skupiny, která uskutečňuje plnění, označení člena skupiny, který uskutečňuje plnění.

(2) Pokud je daňový doklad vystaven v případě plnění uskutečněného pro skupinu, uvede se na daňovém dokladu namísto označení skupiny, pro kterou se uskutečňuje plnění, označení člena skupiny, pro kterého se uskutečňuje plnění.

Oddíl 4

Zjednodušený daňový doklad

§ 30

Vystavování zjednodušeného daňového dokladu

(1) Daňový doklad lze vystavit jako zjednodušený daňový doklad, pokud celková částka za plnění na daňovém dokladu není vyšší než 10 000 Kč.

(2) Daňový doklad nelze vystavit jako zjednodušený daňový doklad v případě

a) dodání zboží do jiného členského státu, na které se

vztahuje osvobození od daně s nárokem na odpočet daně,

b) zasílání zboží do tuzemska s místem plnění v tuzemsku,

c) uskutečnění plnění, u něhož je povinna přiznat daň osoba, pro kterou se plnění uskutečňuje, nebo

d) prodeje zboží, které je předmětem spotřební daně z tabákových výrobků, za jiné než pevné ceny pro konečného spotřebitele.

§ 30a

Náležitosti zjednodušeného daňového dokladu

(1) Zjednodušený daňový doklad nemusí obsahovat

a) označení osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje,

b) daňové identifikační číslo osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje,

c) jednotkovou cenu bez daně a slevu, není-li obsažena v jednotkové ceně,

d) základ daně,

e) výši daně.

(2) Neobsahuje-li zjednodušený daňový doklad výši daně, musí obsahovat částku, kterou osoba, která plnění uskutečňuje, získala nebo má získat za uskutečňované plnění celkem.

Oddíl 5

Zvláštní daňové doklady

§ 31

Splátkový kalendář

Splátkový kalendář je daňovým dokladem, pokud

a) obsahuje náležitosti daňového dokladu a

b) tvoří součást nájemní smlouvy nebo smlouvy o nájmu podniku nebo je na něj v těchto smlouvách výslovně odkazováno.

§ 31a

Platební kalendář

(1) Platební kalendář je daňovým dokladem, pokud

a) obsahuje náležitosti daňového dokladu,

b) osoba, pro niž je uskutečňováno zdanitelné plnění, poskytuje úplatu před uskutečněním zdanitelného plnění a

c) je na něm uveden rozpis plateb na předem stanovené období.

(2) Platební kalendář nemusí obsahovat den uskutečnění plnění nebo den přijetí úplaty.

§ 31b

Souhrnný daňový doklad

(1) Osoba povinná k dani, která uskutečňuje několik samostatných plnění pro stejnou osobu, může vystavit za těchto několik samostatných plnění souhrnný daňový doklad.

(2) Souhrnný daňový doklad se vystavuje do 15 dnů od konce kalendářního měsíce, ve kterém

a) se uskutečnilo první plnění uvedené na tomto souhrnném daňovém dokladu, nebo

b) byla přijata první úplata uvedená na tomto souhrnném daňovém dokladu, pokud vznikla povinnost vystavit daňový doklad v důsledku přijetí úplaty.

(3) Údaje společné pro všechna samostatná plnění mohou být na souhrnném daňovém dokladu uvedeny pouze jednou.

(4) Pro každé samostatné plnění musí být zvlášť uvedeny tyto údaje:

a) den uskutečnění plnění nebo den přijetí úplaty, podle toho, který nastane dříve,

b) jednotková cena bez daně a sleva, není-li obsažena v jednotkové ceně,

c) základ daně,

d) sazba daně a

e) výše daně.

§ 32

Doklad o použití

(1) Doklad o použití je daňový doklad vystavený v případě plnění podle § 13 odst. 4 písm. a), b), f) a g) nebo podle § 14 odst. 3 písm. a) a b).

(2) V dokladu o použití se namísto rozsahu a předmětu plnění uvede sdělení o účelu použití.

Oddíl 6

Daňové doklady při dovozu a vývozu zboží

§ 33

Daňový doklad při dovozu

(1) Za daňový doklad při dovozu zboží do tuzemska se považuje

a) rozhodnutí o propuštění zboží do celního režimu, ve kterém vznikla daňová povinnost, nebo

b) jiné rozhodnutí o vyměřené dani vydané celním úřadem, pokud je daň zaplacena.

(2) Za daňový doklad při vrácení zboží zpět do tuzemska se považuje rozhodnutí o vyměřené dani vydané celním úřadem, pokud je daň zaplacena.

§ 33a

Daňový doklad při vývozu

Za daňový doklad při vývozu zboží se považuje

a) rozhodnutí celního úřadu o vývozu zboží do třetí země, kterým je celním úřadem potvrzen výstup zboží z území Evropského společenství, nebo

b) rozhodnutí celního úřadu o umístění zboží do svobodného pásma nebo svobodného skladu v tuzemsku.

Oddíl 7

Zajištění věrohodnosti původu, neporušenosti obsahu a čitelnosti daňových dokladů

§ 34

(1) U daňového dokladu musí být od okamžiku jeho vystavení do konce lhůty stanovené pro jeho uchovávání zajištěna

a) věrohodnost jeho původu,

b) neporušenost jeho obsahu a

c) jeho čitelnost.

(2) Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) věrohodností původu skutečnost, že je zaručena totožnost osoby, která plnění uskutečňuje nebo která daňový doklad oprávněně vystavila,

b) neporušeností obsahu skutečnost, že obsah daňového dokladu požadovaný podle tohoto zákona nebyl změněn,

c) čitelností skutečnost, že je možné se seznámit s obsahem daňového dokladu přímo nebo prostřednictvím technického zařízení.

(3) Zajištění věrohodnosti původu daňového dokladu a neporušenosti jeho obsahu lze dosáhnout prostřednictvím kontrolních mechanismů procesů vytvářejících spolehlivou vazbu mezi daňovým dokladem a daným plněním.

(4) Věrohodnost původu daňového dokladu v elektronické podobě a neporušenost jeho obsahu lze vedle kontrolních mechanismů procesů zajistit také

a) uznávaným elektronickým podpisem,

b) uznávanou elektronickou značkou, nebo

c) elektronickou výměnou informací (EDI)[21]), jestliže dohoda o této výměně stanoví užití postupů zaručujících věrohodnost původu a neporušenost obsahu.

Oddíl 8

Uchovávání daňových dokladů

§ 35

Obecné ustanovení o uchovávání daňových dokladů

(1) Povinnost uchovávat daňové doklady má uchovatel, kterým je osoba povinná k dani, která

a) daňový doklad vystavila nebo jejímž jménem byl daňový doklad vystaven, pokud jde o daňové doklady za uskutečněná plnění, nebo

b) má sídlo nebo provozovnu v tuzemsku a která je plátcem nebo identifikovanou osobou, pokud jde o daňové doklady za všechna plnění přijatá v souvislosti se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku.

(2) Daňové doklady se uchovávají po dobu 10 let od konce zdaňovacího období, ve kterém se plnění uskutečnilo.

(3) Uchovatel se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku je povinen uchovávat daňové doklady v tuzemsku. To neplatí, pokud je uchovává způsobem umožňujícím nepřetržitý dálkový přístup.

(4) Pokud má uchovatel sídlo nebo provozovnou v tuzemsku, je povinen předem oznámit správci daně místo uchovávání daňových dokladů v případě, že toto místo není v tuzemsku.

(5) Uchovatel je povinen na žádost správce daně zajistit český překlad daňového dokladu vystaveného v cizím jazyce.

§ 35a

Elektronické uchovávání daňových dokladů

(1) Daňový doklad lze převést z listinné podoby do elektronické a naopak.

(2) Daňový doklad lze uchovávat elektronicky prostřednictvím elektronických prostředků pro zpracování a uchovávání dat.

(3) Při uchovávání daňových dokladů prostřednictvím elektronických prostředků musí být rovněž elektronicky uchovávána data zaručující věrohodnost původu daňových dokladů a neporušenost jejich obsahu.

(4) Pokud uchovatel uchovává daňové doklady prostřednictvím elektronických prostředků zaručujících nepřetržitý dálkový přístup k uchovávaným datům, je povinen zajistit pro správce daně bezodkladně přístup k těmto dokladům, možnost stahovat je a používat je, pokud jde o

a) daňové doklady uchovávané osobou povinnou k dani, která má sídlo nebo provozovnu v tuzemsku, nebo

b) daňové doklady za uskutečněná plnění s místem plnění v tuzemsku uchovávané osobou povinnou k dani, která nemá sídlo ani provozovnu v tuzemsku.“.

60. V § 36 odst. 5 se slova „§ 28 odst. 2 písm. l)“ nahrazují slovy „§ 37 odst. 1“.

61. V § 36 odst. 10 se slova „§ 29“ nahrazují slovy „§ 32“.

62. V § 37 odstavec 1 zní:

„(1) Daň se vypočte jako součin základu daně a sazby daně. Vypočtená daň se může zaokrouhlit na celé koruny způsobem, že částka 0,50 Kč a vyšší se zaokrouhlí na celou korunu nahoru a částka nižší než 0,50 Kč se zaokrouhlí na celou korunu dolů. Cena včetně daně se pro účely tohoto zákona vypočte jako součet základu daně a vypočtené daně.“.

63. V § 37 odst. 2 se slova „uvede způsobem podle § 28 odst. 2 písm. l)“ nahrazují slovy „může zaokrouhlit podle odstavce 1“.

64. V § 37 se odstavec 3 zrušuje.

65. Za § 37 se vkládá nový § 37a, který včetně nadpisu zní:

„§ 37a

Základ daně a výše daně při uskutečnění zdanitelného plnění, pokud vznikla povinnost přiznat daň z úplaty přijaté před uskutečněním tohoto zdanitelného plnění

(1) Základem daně při uskutečnění zdanitelného plnění v případě, že vznikla povinnost přiznat daň z úplaty přijaté před uskutečněním tohoto zdanitelného plnění, je rozdíl mezi základem daně podle § 36 odst. 1 a souhrnem základů daně podle § 36 odst. 2.

(2) Je-li základ daně vypočtený podle odstavce 1

a) kladný, uplatní se při uskutečnění zdanitelného plnění sazba daně platná ke dni uskutečnění zdanitelného plnění,

b) záporný, uplatní se při uskutečnění zdanitelného plnění sazba daně, která byla uplatněna při přiznání daně z úplaty přijaté přede dnem uskutečnění zdanitelného plnění.

(3) V případě, že základ daně podle odstavce 1 je záporný a pro výpočet daně při přijetí úplat přede dnem uskutečnění zdanitelného plnění byly uplatněny různé sazby daně, uplatní se při uskutečnění zdanitelného plnění tytéž sazby daně, a to pro tu část z přijaté úplaty, kterou vznikl nebo byl navýšen kladný rozdíl mezi souhrnem základů daně podle § 36 odst. 2 a základem daně podle § 36 odst. 1.“.

66. V § 38 odstavec 4 zní:

„(4) U propuštění zboží do režimu volného oběhu, aktivního zušlechťovacího styku v systému navracení, dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla nebo vrácení zboží se daň vypočte jako součin základu daně a sazby daně. Vypočtená daň se může zaokrouhlit podle § 37 odst. 1. U zboží propuštěného do volného oběhu z režimu pasivního zušlechťovacího styku se základ daně vypočte podle odstavce 1.“.

67. V § 38 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Pro účely stanovení základu daně při dovozu zboží se pro přepočet cizí měny na českou měnu použije kurz stanovený podle přímo použitelných předpisů Evropské unie upravujících clo.“.

68. V § 41 odst. 4 se za slovo „volného“ vkládá slovo „daňového“.

69. V § 42 odst. 1 písm. b) se za slovo „daně“ vkládají slova „podle § 36 a 36a“.

70. V § 42 odst. 2, § 43 odst. 1 a 2, § 89 odst. 12, § 90 odst. 13 a v § 92a odst. 5 se slova „daňové účely“ nahrazují slovy „účely daně z přidané hodnoty“.

71. V § 42 odst. 3 písm. c) se slova „daňové evidenci“ nahrazují slovy „evidenci pro účely daně z přidané hodnoty“.

72. V § 42 odstavec 4 zní:

„(4) V případě opravy základu daně a výše daně se uplatní sazba daně platná ke dni povinnosti přiznat daň

u původního zdanitelného plnění. Pro přepočet cizí měny na českou měnu se použije kurz uplatněný u původního zdanitelného plnění. V případě opravy základu daně a výše daně podle § 42 odst. 1 písm. b), kdy je zároveň vystaven opravný daňový doklad podle § 45 odst. 4, lze použít i kurz platný první pracovní den kalendářního roku, ve kterém vznikl důvod opravy.“.

73. V § 42 odst. 6 se slova „podle odstavce 1 písm. d)“ nahrazují slovy „ , pokud nedojde k dodání zboží nebo převodu nemovitosti podle § 13 odst. 3 písm. d),“.

74. V § 42 odstavec 7 zní:

„(7) Při pořízení zboží z jiného členského státu, dodání zboží do jiného členského státu, poskytnutí služby osobou neusazenou v tuzemsku, poskytnutí služby s místem plnění mimo tuzemsko, režimu přenesení daňové povinnosti a při dovozu a vývozu zboží, se oprava základu daně provede obdobně podle odstavců 1 až 6.“.

75. V § 43 odst. 5 se slova „povinná přiznat daň podle § 108 odst. 1 písm. k)“ nahrazují slovy „ , která není plátcem a jíž vznikla povinnost přiznat daň, kterou uvedla na vystaveném dokladu,“.

76. V § 44 odst. 1 písm. a) se slova „způsobu řešení úpadku“ nahrazují slovy „prohlášení konkursu na majetek dlužníka“.

77. V § 44 odst. 1 písm. c) úvodní části ustanovení se za slovo „nejsou“ vkládají slova „a ani v době vzniku pohledávky nebyli“.

78. V § 44 odst. 4 písm. b) se slovo „evidence“ nahrazuje slovem „přehledu“.

79. V § 45 odst. 1 písm. j) se slovo „úplatou“ nahrazuje slovy „částkou, kterou osoba, která plnění uskutečňuje, získala nebo má získat za uskutečňované plnění celkem“.

80. V § 45 se za odstavec 1 vkládají nové odstavce 2 a 3, které znějí:

„(2) Pokud byl původní daňový doklad vystaven jako zjednodušený daňový doklad, nemusí opravný daňový doklad obsahovat náležitosti podle odstavce 1 písm. c), d), h) a i).

(3) Při opravě základu daně podle § 42 odst. 7 nemusí opravný daňový doklad obsahovat náležitosti podle odstavce 1 písm. i) a j).“.

Dosavadní odstavce 2 až 4 se označují jako odstavce 4 až 6.

81. V § 45 odstavec 5 zní:

„(5) Opravný daňový doklad v případě opravy základu daně a výše daně u předplacených telekomunikačních služeb, pokud byla úplata, ze které vznikla plátci ke dni jejího přijetí povinnost přiznat daň, použita na úhradu jiného plnění, obsahuje

a) označení plátce, který uskutečňuje plnění,
b) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje plnění,
c) evidenční číslo opravného daňového dokladu,
d) důvod opravy,
e) předmět plnění, na které byla úplata původně přijata,
f) celkovou výši úplat použitých na úhradu jiného zdanitelného plnění nebo plnění osvobozeného od daně nebo plnění, které není předmětem daně, a tomu odpovídající výši daně.“.

82. V § 45 odst. 6 se číslo „3“ nahrazuje číslem „5“.

83. V § 51 odst. 1 písmeno a) zní:

„a) základní poštovní služby a dodání poštovních známek (§ 52),“.

84. V § 51 odst. 1 se za písmeno c) vkládá nové písmeno d), které zní:

„d) penzijní činnosti (§ 54a),“.

Dosavadní písmena d) až l) se označují jako písmena e) až m).

85. V § 51 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Při opravě hodnoty plnění osvobozených od daně podle odstavce 1 se postupuje podle § 42.“.

86. § 52 včetně nadpisu zní:

„§ 52

Základní poštovní služby a dodání poštovních známek

(1) Základní poštovní službou se pro účely tohoto zákona rozumí základní služba podle zákona upravujícího poštovní služby poskytovaná držitelem poštovní licence obsažená v této licenci.

(2) Dodáním poštovních známek se pro účely tohoto zákona rozumí dodání poštovních známek platných pro použití v rámci poštovních služeb v tuzemsku nebo dodání dalších obdobných cenin s tím, že částka za tato dodání nepřevyšuje nominální hodnotu nebo částku podle poštovních ceníků.“.

Poznámka pod čarou č. 28 se zrušuje.

87. V § 54 odst. 1 písmeno v) zní:

„v) obhospodařování investičního fondu, podílového fondu, důchodového fondu, účastnického fondu, transformovaného fondu nebo obdobných zahraničních fondů,“.

Poznámka pod čarou č. 37 se zrušuje.

88. Za § 54 se vkládá nový § 54a, který včetně nadpisu zní:

„§ 54a

Penzijní činnosti

Penzijními činnostmi se pro účely tohoto zákona rozumí

a) poskytování důchodového spoření podle zákona upravujícího důchodové spoření,

b) poskytování doplňkového penzijního spoření podle zákona upravujícího doplňkové penzijní spoření,

c) poskytování penzijního připojištění podle zákona upravujícího penzijní připojištění,

d) zprostředkování důchodového spoření, doplňkového penzijního spoření nebo penzijního připojištění.“.

89. § 55 včetně nadpisu zní:

„§ 55

Pojišťovací činnosti

Pojišťovacími činnostmi se pro účely tohoto zákona rozumí

a) poskytování pojištění,

b) poskytování zajištění,

c) služby související s pojištěním nebo zajištěním poskytované osobami zprostředkovávajícími pojištění nebo zajištění.“.

90. V § 56 odst. 1 se slovo „tří“ nahrazuje číslem „5“ a na konci odstavce 1 se doplňují věty „Plátce se může rozhodnout, že i po uplynutí této lhůty uplatní daň. Pokud plátce přijal před uskutečněním zdanitelného plnění úplatu, ze které mu nevznikla povinnost přiznat daň, stanoví se při uskutečnění zdanitelného plnění základ daně podle § 36.“.

91. V § 61 písm. g) se slova „která nejsou předmětem daně“ nahrazují slovy „při jejichž uskutečňování nejsou osobou povinnou k dani“.

92. V § 62 odst. 2 se slova „§ 75 odst. 2“ nahrazují slovy „§ 72 odst. 4“.

93. § 65 včetně nadpisu zní:

„§ 65

Osvobození při pořízení zboží z jiného členského státu

Pořízení zboží z jiného členského státu je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, pokud

a) dodání takového zboží plátcem v tuzemsku by bylo osvobozeno od daně,

b) dovoz takového zboží by byl osvobozen od daně, nebo

c) pořizovatel má nárok na vrácení daně na vstupu podle § 82a až 83, s výjimkou nároku na vrácení daně v poměrné výši.“.

94. V § 66 odst. 4 větě druhé se slova „§ 30 odst. 4 písm. a) a § 30 odst. 5“ nahrazují slovy „§ 33a písm. a)“.

95. V § 66 odst. 5 se v druhé větě slova „§ 30 odst. 4 písm. b) a § 30 odst. 5“ nahrazují slovy „§ 33a písm. b)“.

96. V § 68 odstavce 5 a 6 znějí:

„(5) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno poskytnutí služby, s výjimkou služeb uvedených v odstavci 2, která bezprostředně souvisí s námořními loděmi uvedenými v odstavci 2 nebo bezprostředně souvisí s přepravovaným nákladem.

(6) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno poskytnutí služby, s výjimkou služeb uvedených v odstavci 3, která bezprostředně souvisí s letadly uvedenými v odstavci 3 nebo bezprostředně souvisí s přepravovaným nákladem. Za službu, která bezprostředně souvisí s letadly, se nepovažuje ubytování cestujících z důvodu zpoždění v letecké dopravě, pronájem salónku a kancelářských prostor na letišti, odbavení cestujících, odbavení nákladu a pošty.“.

97. V § 68 odstavec 8 zní:

„(8) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží nebo poskytnutí služby diplomatické misi[56]), konzulárnímu úřadu[57]), zvláštní misi, zastupitelství mezinárodní organizace a jejich členům a úředníkům, a to v mezích a za podmínek upravených v mezinárodních smlouvách zakládajících tyto mise, úřady nebo organizace, v dohodách o umístění jejich sídla nebo v jiných právních předpisech. Od daně s ná-

rokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží nebo poskytnutí služby subjektům Evropské unie se sídlem v jiném členském státě, a to v mezích a za podmínek upravených v protokolu, v dohodách o jeho provádění nebo v dohodách o umístění sídla těchto subjektů, pokud tím není narušena hospodářská soutěž. Osvobození od daně se uplatní, pouze pokud plátce uskutečňující tato dodání nebo poskytnutí prokáže nárok na osvobození těchto dodání nebo poskytnutí osvědčením o osvobození od daně potvrzeným příslušným orgánem členského státu, na jehož území je sídlo těchto misí, úřadů, organizací anebo subjektů. Rozsah a podmínky, za kterých jsou diplomatická mise, konzulární úřad, zvláštní mise, zastupitelství mezinárodní organizace, jejich členové nebo úředníci anebo subjekty Evropské unie oprávněni od plátce pořizovat zboží nebo službu s osvobozením od daně, se řídí principem vzájemnosti a v případě, kdy princip vzájemnosti nelze uplatnit, rozsahem a podmínkami stanovenými v § 80.“.

98. V § 68 odst. 9 větě první se slova „v protokolu a v dohodách o jeho provádění nebo v dohodách o umístění sídla těchto subjektů“ nahrazují slovy „v mezinárodních smlouvách zakládajících tyto mise, úřady nebo organizace, v dohodách o umístění jejich sídla, v jiných právních předpisech nebo v protokolu a v dohodách o jeho provádění“.

99. V § 68 odst. 9 větě druhé se slova „nebo subjekty Evropské unie“ zrušují a za slovo „úředníci“ se vkládají slova „anebo subjekty Evropské unie“.

100. V § 71g odst. 2 písm. a) se slova „nebo daňové identifikační číslo svého daňového zástupce“ zrušují.

101. V § 73 odst. 3 se věta poslední nahrazuje větou „Po uplynutí této lhůty je plátce oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění, pokud

a) mu vznikla povinnost tuto daň přiznat, nebo

b) toto zdanitelné plnění použije pro účely plnění podle § 13 odst. 4 písm. b).“.

102. V § 73 odst. 7 se slova „za sdružení podle § 100 odst. 3“ nahrazují slovy „pro účely daně z přidané hodnoty za sdružení“.

103. V § 74 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) V případě přijetí zdanitelného plnění, u kterého je základ daně podle § 37a záporný, se postupuje podle odstavce 1 obdobně.“.

104. V § 76 odst. 2 se slova „součin obou příslušných koeficientů“ nahrazují slovy „namísto částky daně na vstupu částka odpočtu daně v poměrné výši stanovená postupem podle § 75“.

105. V § 76 se na konci odstavce 4 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno c), které zní:

„c) plnění podle § 13 odst. 4 písm. b).“.

106. V § 76 odst. 10 se slova „uskutečnění plnění“ nahrazují slovy „pořízení tohoto majetku“ a na konci odstavce se doplňuje věta „Obdobně plátce postupuje i v případě uplatnění odpočtu daně u každého jednotlivého přijatého plnění, které se stalo součástí pořízeného dlouhodobého majetku.“.

107. § 77 včetně nadpisu zní:

„§ 77

Vyrovnání odpočtu daně

(1) Původní odpočet daně uplatněný u obchodního majetku před jeho použitím, s výjimkou dlouhodobého majetku, podléhá vyrovnání, pokud ve lhůtě pro uplatnění nároku na odpočet daně podle § 73 odst. 3 plátce tento majetek použije v rámci svých ekonomických činností pro jiné účely, než které zohlednil při uplatnění původního odpočtu daně.

(2) Použitím pro jiné účely se rozumí případy, kdy plátce uplatnil původní odpočet daně v

a) plné výši a následně tento majetek použije pro účely, pro které má nárok na odpočet daně v krácené výši nebo nárok na odpočet daně nemá, nebo

b) krácené výši a následně tento majetek použije pro účely, pro které nárok na odpočet daně nemá, nebo pro účely, pro které má nárok na odpočet daně v plné výši.

(3) Původní odpočet daně uplatněný u staveb, bytů a nebytových prostor, které nejsou dlouhodobým majetkem, podléhá vyrovnání rovněž po uplynutí lhůty podle § 73 odst. 3, jsou-li splněny ostatní podmínky podle odstavce 1.

(4) Částka vyrovnání odpočtu daně se vypočte jako rozdíl mezi výší nároku na odpočet daně k okamžiku použití majetku a výší původního uplatněného odpočtu daně. Je-li vypočtená částka vyrovnání odpočtu daně kladná, je plátce oprávněn vyrovnání provést, je-li záporná, je plátce povinen vyrovnání provést.

(5) Vyrovnání odpočtu daně plátce uvede v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém byl ob-

chodní majetek použit a ve kterém nastaly skutečnosti zakládající povinnost nebo možnost provést toto vyrovnání.“.

108. V § 78a odst. 4 se slova „před datem“ nahrazují slovy „přede dnem“.

109. V § 78c odst. 1 písm. a) se slova „zvláštního právního předpisu[63])“ nahrazují slovy „zákona upravujícího podmínky převodu majetku státu na jiné osoby“.

Poznámka pod čarou č. 63 se zrušuje.

110. V § 78c odst. 1 písm. c) se slova „podle zvláštního právního předpisu[64])“ zrušují.

Poznámka pod čarou č. 64 se zrušuje.

111. V § 78c odst. 1 písm. d) se slova „osobou oprávněnou podle zvláštního právního předpisu k pokračování v živnosti“ nahrazují slovy „oprávněnou osobou k pokračování v uskutečňování ekonomických činností“.

112. V § 78c odst. 1 písm. e) se slovo „živnosti“ nahrazuje slovy „uskutečňování ekonomických činností“.

113. § 79 zní:

„§ 79

(1) Osoba povinná k dani má nárok na odpočet daně u přijatého zdanitelného plnění pořízeného v období 12 po sobě jdoucích měsíců přede dnem, kdy se stala plátcem, pokud toto plnění je k tomuto dni součástí jejího obchodního majetku.

(2) Nárok na odpočet daně podle odstavce 1 se uplatní způsobem, v rozsahu a za podmínek stanovených v § 72 až 78d. Pro výpočet částky nároku na odpočet daně u dlouhodobého majetku se přiměřeně použije § 78d odst. 2.

(3) Nárok na odpočet daně podle odstavců 1 a 2 lze uplatnit za zdaňovací období, do něhož spadá den, kdy se osoba povinná k dani stala plátcem.“.

114. Za § 79 se vkládají nové § 79a až 79c, které znějí:

„§ 79a

(1) Při zrušení registrace je plátce povinen snížit uplatněný nárok na odpočet daně u majetku, který je ke dni zrušení registrace jeho obchodním majetkem a u kterého uplatnil nárok na odpočet daně nebo jeho část.

(2) Částka snížení nároku na odpočet daně u nedokončeného majetku, u úplat za zdanitelná plnění, která se do dne předcházejícího dni zrušení registrace neuskutečnila, a u zásob se určí ve výši uplatněného odpočtu daně. Pro výpočet částky snížení nároku na odpočet daně u dlouhodobého majetku se přiměřeně použije § 78d odst. 2.

(3) Ustanovení odstavce 1 se použije obdobně u

a) majetku nabytého na základě rozhodnutí o privatizaci podle zákona upravujícího podmínky převodu majetku státu na jiné osoby,
b) majetku nabytého na základě smlouvy o prodeji podniku nebo vkladu podniku,
c) majetku, který je součástí jmění převedeného při přeměně společnosti nebo družstva,
d) majetku spravovaného plátcem jako oprávněnou osobou k pokračování v uskutečňování ekonomických činností po zemřelém plátci,
e) majetku vydaného plátci jako dědicovi pokračujícímu v uskutečňování ekonomických činností po zemřelém plátci při skončení dědického řízení.

(4) Plátce je povinen provést snížení odpočtu daně podle odstavců 1 až 3 za poslední zdaňovací období registrace.

§ 79b

(1) Při zrušení registrace v důsledku úmrtí plátce, je jeho právní nástupce povinen snížit uplatněný nárok na odpočet daně u majetku, který byl ke dni zrušení registrace obchodním majetkem plátce a u kterého tento plátce uplatnil nárok na odpočet daně nebo jeho část.

(2) Odstavec 1 se nepoužije, pokud oprávněná osoba pokračuje v uskutečňování ekonomických činností po zemřelém plátci a současně je plátcem nebo předloží přihlášku k registraci plátce do 15 dnů ode dne úmrtí plátce.

(3) Ke dni vydání majetku dědici, popřípadě správci dědictví, který nepokračuje v uskutečňování ekonomických činností po zemřelém plátci, je oprávněná osoba, která pokračovala v uskutečňování ekonomických činností po zemřelém plátci, povinna postupovat u vydaného majetku podle odstavce 1.

(4) Odstavec 3 se nepoužije, pokud je majetek vydán dědici, který pokračuje v uskutečňování ekonomických činností a současně je plátcem nebo předloží přihlášku k registraci plátce do 15 dnů ode dne vydání majetku.

§ 79c

Při zrušení registrace nevzniká povinnost snížit uplatněný nárok na odpočet daně u majetku, který je ke dni zrušení registrace jeho obchodním majetkem a u kterého byl uplatněn nárok na odpočet daně nebo jeho část, a to

a) při zrušení obchodní společnosti nebo družstva bez likvidace,

b) v případě, kdy fyzická osoba, která je plátcem, ukončí podnikatelskou činnost tak, že celý svůj obchodní majetek vloží do právnické osoby, která bezprostředně v činnosti pokračuje a jejíž je jediným zakladatelem,

c) při zrušení registrace právnické osoby,

1. která byla plátcem,
2. která byla založena jedinou fyzickou osobou a
3. v jejíž činnosti pokračuje tato fyzická osoba jako podnikatel,

d) při sloučení, splynutí nebo rozdělení státního podniku, jestliže je plátcem,

e) při přeměně osoby, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání, jestliže je plátcem, nebo

f) při zrušení registrace skupiny a zániku členství člena skupiny.“.

115. V § 80 odst. 1 písm. d) se slova „nebo subjektu Evropské unie“ zrušují.

116. V § 80 odst. 1 se na konci písmene f) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno g), které zní:

„g) subjekt Evropské unie.“.

117. V § 80 odst. 2 úvodní části ustanovení se slovo „nákupu“ nahrazuje slovem „pořízení“.

118. V § 80 odst. 2 písm. b) a e) se slovo „nákupem“ nahrazuje slovem „pořízením“.

119. V § 80 odstavec 3 zní:

„(3) Nárok na vrácení daně se uplatní podáním

a) daňového přiznání k uplatnění nároku na vrácení daně pro osoby uvedené v odstavci 1 písm. a) až f) s tím, že toto přiznání nelze podat elektronicky, nebo

b) žádosti o vrácení daně pro osoby uvedené v odstavci 1 písm. g).“.

120. V § 80 odst. 4 se věta druhá zrušuje.

121. V § 80 odst. 5 a 9 se za slova „až c)“ vkládají slova „a g)“.

122. V § 80 odst. 6 se za slovo „prokazuje“ vkládají slova „kopií technického průkazu při pořízení osobního automobilu a“.

123. V § 80 odst. 6 písm. h), § 81 odst. 5 písm. h), § 84 odst. 3 písm. g), § 85 odst. 10 písm. h) a v § 86 odst. 8 písm. h) se slova „§ 28 odst. 2 písm. l)“ nahrazují slovy „§ 37 odst. 1“.

124. V § 80 odstavce 7 a 8 znějí:

„(7) Do maximální výše daně, která se vrací osobě požívající výsad a imunit, se započítává daň, která by byla vypočtena, pokud by plnění poskytnuté pro tuto osobu nebylo osvobozeno od daně podle § 68 odst. 9.

(8) Osoba požívající výsad a imunit uvedená v odstavci 1 je pro účely vracení daně daňovým subjektem.“.

125. V § 80 se na konci odstavce 9 doplňuje věta „Daňové přiznání nebo žádost o vrácení daně se podávají jednou za zdaňovací období, a to nejdříve první den následujícího zdaňovacího období a nejpozději do 31. ledna následujícího po roce, za které se podávají daňové přiznání nebo žádost o vrácení daně.“.

126. V § 80 odst. 10 úvodní části ustanovení se za slova „daňové přiznání“ vkládají slova „nebo žádost o vrácení daně“.

127. V § 80 odst. 10 písmeno c) zní:

„c) subjekt Evropské unie se sídlem v tuzemsku podává žádost o vrácení daně místně příslušnému správci daně podle svého sídla v tuzemsku; pokud tato osoba nemá sídlo v tuzemsku, podává žádost o vrácení daně prostřednictvím Generálního finančního ředitelství, a správcem daně je místně příslušný Finanční úřad pro hlavní město Prahu,“.

128. V § 80 odst. 11 se věta druhá a třetí zrušují.

129. V § 80 odstavec 13 zní:

„(13) Rozsah výsad vztahujících se k pořízení osobních automobilů v tuzemsku, u nichž byla vrácena daň, a k pořízení osobních automobilů z jiných členských států osvobozených od daně, včetně množstevních limitů pro osobní automobily a lhůty, po kterou nesmí být tyto osobní automobily pronajaty, zapůjčeny, zastaveny, zcizeny nebo zničeny, se řídí principem vzájemnosti a přiznává se maximálně v takové míře, v jaké se přiznává české osobě požívající výsad a imunit v cizím státu. Podmínkou pro uplatnění ná-

roku na vrácení daně při pořízení osobních automobilů v tuzemsku, nebo z jiného členského státu je přidělení diplomatické registrační značky podle právního předpisu upravujícího registraci vozidel.“.

130. V § 80 odst. 14 úvodní části ustanovení se za slovo „limity“ vkládají slova „a lhůty“ a slovo „nakoupeného“ se nahrazuje slovem „pořízeného“.

131. V § 80 odst. 14 písm. a) až c) se slovo „nakoupit“ nahrazuje slovem „pořídit“.

132. V § 80 odst. 14 písmena d) a e) znějí:

„d) daň se vrací u pořízeného osobního automobilu v tuzemsku nebo je pořízení osobního automobilu z jiného členského státu osvobozeno od daně za podmínky, že

1. bude přidělena diplomatická registrační značka podle právního předpisu upravujícího registraci vozidel a
2. ve lhůtě 24 měsíců ode dne registrace osobního automobilu nebude pronajat, zapůjčen, zastaven, zcizen, zničen nebo vyřazen podle právního předpisu upravujícího registraci vozidel,

e) pokud dojde k porušení podmínek stanovených v písmenu d), musí osoba požívající výsad a imunit

1. při vrácení daně vrátit neoprávněně vyplacenou částku správci daně, nebo
2. při osvobození od daně podat daňové přiznání s tím, že toto přiznání nelze podat elektronicky, do 25 dnů ode dne, kdy k takovému porušení došlo,“.

133. V § 80 se na konci odstavce 14 doplňují písmena f) až i), která znějí:

„f) pokud osoba uvedená v odstavci 1 písm. d) nebo e) postupuje podle písmena e), odpovídá výše neoprávněně vyplacené částky nebo výše daně poměrné části daně připadající na zbývající období z 24 měsíční lhůty,

g) pokud osoba uvedená v odstavci 1 písm. d) nebo e) předčasně ukončí svůj služební pobyt v tuzemsku, postupuje podle písmena e) s tím, že výše daně odpovídá poměrné části daně připadající na zbývající období 24 měsíční lhůty,

h) pokud osoba uvedená v odstavci 1 písm. d) nebo e) ukončí svůj služební pobyt v tuzemsku do 6 měsíců ode dne přidělení diplomatické registrační značky takového automobilu, postupuje podle písmena e) s tím, že výše neoprávněně vyplacené částky nebo výše daně odpovídá celé dani,

i) osoba uvedená v odstavci 1 písm. d) nebo e) nemusí postupovat podle písmen e) až g) za podmínky, že osobní automobil převede na jinou osobu požívající výsad a imunit.“.

134. V § 80 se odstavce 15 až 19 zrušují.

135. V § 81 odstavec 7 zní:

„(7) Žadatel, který není plátcem, je pro účely vracení daně daňovým subjektem.“.

136. V § 82 odst. 1 se slova „4 nebo 5, má nárok na vrácení daně pouze v poměrné výši“ nahrazují slovy „6, má nárok na vrácení daně v částečné výši“.

137. V § 82 odstavec 2 zní:

„(2) Podmínkou pro vrácení daně v jiném členském státě je podání žádosti o vrácení daně prostřednictvím elektronického portálu spravovaného Generálním finančním ředitelstvím. Oprávnění k přístupu na elektronický portál přidělí místně příslušný správce daně do 15 dnů ode dne obdržení žádosti o přidělení oprávnění k přístupu podané ve formátu a struktuře zveřejněné Generálním finančním ředitelstvím a podepsané uznávaným elektronickým podpisem.“.

138. V § 82 odst. 4 se slova „§ 76“ nahrazují slovy „§ 72 odst. 6“.

139. V § 82b odst. 10 se slovo „vrácené“ nahrazuje slovem „vyplacené“.

140. V § 83 se na konci textu odstavce 4 doplňují slova „s tím, že tuto žádost nelze podat elektronicky“.

141. V § 83 odstavec 6 zní:

„(6) Zahraniční osoba je pro účely vracení daně daňovým subjektem.“.

142. V § 85 odst. 1 až 3 a 6 se slova „s místem plnění v tuzemsku“ zrušují.

143. V § 85 odst. 9 písm. c) se slova „§ 26“ nahrazují slovy „§ 28“.

144. V § 86 odst. 5 se za slova „Ministerstvem financí“ vkládají slova „s tím, že tuto žádost nelze podat elektronicky,“.

145. V § 86 odstavec 6 zní:

„(6) Osoby uvedené v odstavci 1 písm. a) jsou pro účely vracení daně daňovým subjektem bez povinnosti se registrovat.“.

146. V § 86 odst. 10 se slova „tuto daň“ nahrazují slovy „neoprávněně vyplacenou částku“.

147. V § 87 odst. 6 písm. a) se slova „místo podnikání“ nahrazují slovy „sídlo“.

148. V § 87 odst. 6 písmeno f) zní:

„f) potvrzení, která nejsou starší než 30 dnů, že navrhovatel nemá v evidenci daní u orgánů Finanční správy České republiky ani orgánů Celní správy České republiky evidován nedoplatek,“.

149. V § 87 se na konci odstavce 6 doplňuje písmeno g), které zní:

„g) potvrzení, která nejsou starší než 30 dnů, že navrhovatel nemá v tuzemsku nedoplatek na zdravotním pojištění, na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, včetně penále.“.

150. V § 87 odst. 12 se slova „popřípadě místa podnikání,“ zrušují.

151. V § 88 odst. 1 se slova „v tuzemsku osobou povinnou přiznat a zaplatit daň s výjimkou § 108 odst. 1 písm. h) a povinnost přiznat a zaplatit daň nemá ani v jiném členském státě“ nahrazují slovy „povinna přiznat daň v tuzemsku ani v jiném členském státě z jiných plnění než z poskytnutí elektronické služby podle zvláštního režimu“.

152. V § 88 se za odstavec 9 vkládá nový odstavec 10, který zní:

„(10) Pokud jsou při poskytnutí elektronicky poskytované služby podle zvláštního režimu použity jiné měny než euro, použije evidovaná osoba pro účely odstavce 9 směnný kurz Evropské centrální banky zveřejněný

a) ke dni vzniku povinnosti přiznat daň, nebo

b) k nejbližšímu následujícímu dni, pokud ke dni vzniku povinnosti přiznat daň není kurz zveřejněn.“.

Dosavadní odstavce 10 až 13 se označují jako odstavce 11 až 14.

153. V § 89 odst. 2 úvodní části ustanovení se slova „tohoto zákona“ nahrazují slovy „zvláštního režimu pro cestovní službu“.

154. V § 89 odstavec 9 zní:

„(9) Při poskytnutí cestovní služby musí být na daňovém dokladu uveden údaj „zvláštní režim – cestovní služba“. Při poskytnutí cestovní služby nesmí být na daňovém dokladu samostatně uvedena daň týkající se přirážky.“.

155. V § 90 odstavec 2 zní:

„(2) Zvláštní režim může použít obchodník při dodání použitého zboží, uměleckého díla, sběratelského předmětu nebo starožitnosti, pokud je toto zboží obchodníkovi dodáno v rámci obchodování na území Evropského společenství

a) osobou nepovinnou k dani,

b) osobou povinnou k dani se sídlem v tuzemsku, která není plátcem,

c) osvobozenou osobou, která není plátcem,

d) jinou osobou povinnou k dani, pro kterou je dodání tohoto zboží osvobozeno od daně podle § 62 nebo obdobně podle platného předpisu jiného členského státu, nebo

e) jiným obchodníkem, pokud byl při dodání tohoto zboží tímto jiným obchodníkem použit zvláštní režim.“.

156. V § 90 odstavec 14 zní:

„(14) Při dodání zboží, které je předmětem zvláštního režimu, musí být na daňovém dokladu uveden údaj „zvláštní režim – použité zboží“, „zvláštní režim – umělecká díla“ nebo „zvláštní režim – sběratelské předměty a starožitnosti“. Při dodání zboží, které je předmětem zvláštního režimu, nesmí být na daňovém dokladu samostatně uvedena daň týkající se přirážky, s výjimkou dokladu o prodeji osobního automobilu pro osobu se zdravotním postižením.“.

157. V § 90 odst. 15 písm. c) se slova „dodal jiný plátce nebo osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, kteří nejsou obchodníky, u kterého byla“ nahrazují slovy „dodala osoba povinná k dani, která není obchodníkem, byla-li při dodání touto osobou povinnou k dani“.

158. V § 92a se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavce 3 až 6 se označují jako odstavce 2 až 5.

159. V § 92a odst. 2 se slova „na obdrženém daňovém dokladu výši daně podle § 28 odst. 2 písm. l)“ nahrazují slovy „výši daně v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty“.

160. V § 92a odst. 3 a 4 se slova „za každé zdaňovací období evidenci pro daňové účely, ve které je povinen uvést“ nahrazují slovy „v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty za každé zdaňovací období“.

161. V § 92a se doplňuje odstavec 6, který zní:

„(6) Režim přenesení daňové povinnosti v případě, že plátce, který poskytnul zdanitelné plnění, nesplnil

svou registrační povinnost ve stanovené lhůtě, nelze použít do dne nabytí právní moci rozhodnutí, kterým je registrován jako plátce.“.

162. V § 92d se slova „jiného právního předpisu[76])“ nahrazují slovy „zákona upravujícího podmínky obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů“.

163. V § 92e se za slova „poskytnutí stavebních“ vkládají slova „nebo montážních“.

164. V § 92e se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Pokud plátce, který uskuteční v souvislosti s poskytnutím stavebních nebo montážních prací podle odstavce 1 zdanitelné plnění související s těmito pracemi, použije k tomuto zdanitelnému plnění režim přenesení daňové povinnosti a plátce, pro kterého byly tyto práce poskytnuty, doplní v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty výši daně, má se za to, že toto zdanitelné plnění režimu přenesení daňové povinnosti podléhá.“.

165. Za § 92e se vkládají nové § 92f a 92g, které včetně nadpisů znějí:

„§ 92f

Předmět závazného posouzení zatřídění zboží pro použití režimu přenesení daňové povinnosti

Předmětem závazného posouzení je určení, zda určité zboží je zbožím, u jehož dodání se použije režim přenesení daňové povinnosti podle § 92c.

§ 92g

Žádost o závazné posouzení zatřídění zboží pro použití režimu přenesení daňové povinnosti

(1) Generální finanční ředitelství vydá na žádost osoby povinné k dani rozhodnutí o závazném posouzení zatřídění zboží pro použití režimu přenesení daňové povinnosti.

(2) V žádosti o vydání rozhodnutí o závazném posouzení osoba povinná k dani uvede

a) popis zboží, jehož se žádost o vydání rozhodnutí o závazném posouzení týká; v žádosti lze uvést pouze jeden druh zboží,

b) návrh výroku rozhodnutí o závazném posouzení.“.

166. V nadpise § 93 se slova „při dovozu a vývozu zboží“ zrušují.

167. V § 93 se slova „Při správě daně celními úřady při dovozu a vývozu zboží se postupuje“ nahrazují slovy „Celní úřady vykonávají správu daně“.

168. V § 93a odstavec 1 zní:

„(1) Místně příslušný skupině je správce daně, který je místně příslušný jejímu zastupujícímu členovi.“.

169. V § 93a odst. 3 se slova „se stane plátcem podle § 94 odst. 20“ nahrazují slovy „je plátcem podle § 6d“.

170. § 94 včetně nadpisu zní:

„§ 94

Povinná registrace plátce

(1) Osoba povinná k dani uvedená v § 6 je povinna podat přihlášku k registraci do 15 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém překročila stanovený obrat.

(2) Plátce uvedený v § 6a až 6e je povinen podat přihlášku k registraci do 15 dnů ode dne, ve kterém se stal plátcem.“.

171. Za § 94 se vkládá nový § 94a, který včetně nadpisu zní:

„§ 94a

Dobrovolná registrace plátce

(1) Osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která uskutečňuje nebo bude uskutečňovat plnění s nárokem na odpočet daně, může podat přihlášku k registraci.

(2) Osoba povinná k dani, která nemá sídlo ani provozovnu v tuzemsku a která bude uskutečňovat plnění s nárokem na odpočet daně s místem plnění v tuzemsku, může podat přihlášku k registraci.

(3) Osoba povinná k dani uvedená v odstavci 1 nebo 2 může podat přihlášku k registraci nejdříve po uplynutí 1 roku ode dne, kdy jí byla zrušena registrace plátce z důvodu závažného porušení povinností vztahujících se ke správě daně.“.

172. § 95 včetně nadpisu zní:

„§ 95

Informační povinnost účastníka sdružení

Pokud se osoba povinná k dani, která je účastníkem sdružení, stane plátcem, je o tom povinna infor-

movat ostatní účastníky sdružení do 15 dnů ode dne, ve kterém se stala plátcem.“.

173. § 96 až 99 včetně nadpisů znějí:

„§ 96

Povinný registrační údaj

(1) V přihlášce k registraci plátce je osoba povinná k dani povinna uvést také čísla všech svých účtů u poskytovatelů platebních služeb, pokud jsou používány pro ekonomickou činnost.

(2) Osoba povinná k dani je oprávněna určit, která čísla účtů podle odstavce 1 budou zveřejněna způsobem umožňujícím dálkový přístup.

§ 97

Registrace identifikované osoby

Identifikovaná osoba je povinna podat přihlášku k registraci do 15 dnů ode dne, ve kterém se stala identifikovanou osobou.

§ 98

Zveřejnění údajů z registru plátců a identifikovaných osob

Správce daně zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup údaje z registru plátců a identifikovaných osob, a to

a) daňové identifikační číslo plátce nebo identifikované osoby,

b) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu,

c) sídlo plátce nebo identifikované osoby a

d) číslo účtu určené v přihlášce k registraci plátce ke zveřejnění nebo údaj, že žádné takové číslo účtu nebylo určeno.

§ 99

Zdaňovací období

Zdaňovacím obdobím je kalendářní měsíc.“.

174. Za § 99 se vkládají nové § 99a a 99b, které včetně nadpisů znějí:

„§ 99a

Změna zdaňovacího období

(1) Plátce se může rozhodnout, že jeho zdaňovacím obdobím pro příslušný kalendářní rok je kalendářní čtvrtletí, pokud

a) jeho obrat za bezprostředně předcházející kalendářní rok nepřesáhl 10 000 000 Kč,

b) není nespolehlivým plátcem,

c) není skupinou a

d) změnu zdaňovacího období oznámí správci daně do konce měsíce ledna příslušného kalendářního roku.

(2) Plátce nemusí změnu zdaňovacího období podle odstavce 1 oznámit správci daně, pokud v bezprostředně předcházejícím kalendářním roce bylo jeho zdaňovacím obdobím kalendářní čtvrtletí.

(3) Změnu zdaňovacího období podle odstavce 1 nelze učinit pro kalendářní rok, v němž byl plátce registrován, ani pro bezprostředně následující kalendářní rok. Z důvodů hodných zvláštního zřetele může správce daně na žádost plátce podanou do konce měsíce října roku, v němž byl plátce registrován, rozhodnout, že změnu zdaňovacího období lze učinit pro bezprostředně následující kalendářní rok; takto podaná žádost se považuje za oznámení podle odstavce 1 písm. d).

(4) Stane-li se plátce, jehož zdaňovacím obdobím je kalendářní čtvrtletí, nespolehlivým plátcem, je od následujícího kalendářního čtvrtletí po tom, kdy se stal nespolehlivým plátcem, jeho zdaňovacím obdobím kalendářní měsíc.

(5) Obrat se pro účely změny zdaňovacího období stanoví

a) při fúzi obchodních společností nebo družstev jako součet obratů obchodních společností nebo družstev zúčastněných na fúzi,

b) při rozdělení obchodních společností nebo družstev

1. rozštěpením jako součet obratu zanikající obchodní společnosti nebo družstva připadající na nástupnickou obchodní společnost nebo družstvo a obratu této nástupnické obchodní společnosti nebo družstva,

2. odštěpením jako součet obratu vyčleněné části rozdělované obchodní společnosti nebo družstva připadající na nástupnickou obchodní společnost nebo družstvo a obratu této nástupnické obchodní společnosti nebo družstva,

c) při převodu jmění na společníka jako součet obratu obchodní společnosti, která se zrušuje bez

likvidace, a obratu společníka, na nějž se převádí jmění této společnosti.

§ 99b

Zdaňovací období v insolvenci

(1) Probíhající zdaňovací období končí dnem, který předchází dni, kdy nastaly účinky rozhodnutí o úpadku. Následující zdaňovací období počíná dnem, kdy nastaly účinky rozhodnutí o úpadku, a končí posledním dnem tohoto kalendářního měsíce. Pro období po skončení měsíce, ve kterém nastaly účinky rozhodnutí o úpadku, do skončení insolvenčního řízení, je zdaňovacím obdobím kalendářní měsíc.

(2) Probíhající zdaňovací období končí dnem, ve kterém bylo skončeno insolvenční řízení. Následující zdaňovací období počíná dnem následujícím po skončení insolvenčního řízení a končí posledním dnem tohoto kalendářního měsíce. Pro období po skončení měsíce, ve kterém bylo skončeno insolvenční řízení, do konce kalendářního roku je zdaňovacím obdobím kalendářní měsíc.

(3) Plátce nemůže změnit zdaňovací období pro kalendářní rok bezprostředně následující po kalendářním roce, ve kterém došlo ke skončení insolvenčního řízení.

(4) Probíhající zdaňovací období skupiny končí dnem, který předchází dni, kdy nastaly účinky rozhodnutí o úpadku člena skupiny. Následující zdaňovací období skupiny a plátce, jehož členství ve skupině zaniklo v souvislosti s insolvenčním řízením, počíná dnem, kdy nastaly účinky rozhodnutí o úpadku, a končí posledním dnem tohoto kalendářního měsíce.“.

175. § 100 včetně nadpisu zní:

„§ 100

Evidence pro účely daně z přidané hodnoty

(1) Plátce nebo identifikovaná osoba jsou povinni vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty veškeré údaje vztahující se k jejich daňovým povinnostem, a to v členění potřebném pro sestavení daňového přiznání nebo souhrnného hlášení.

(2) Plátce je povinen vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty u přijatých zdanitelných plnění, která použije pro uskutečňování plnění s nárokem na odpočet daně, také daňové identifikační číslo osoby, která uskutečňuje plnění, s výjimkou plnění, u nichž byly vystaveny zjednodušené daňové doklady.

(3) Plátce je povinen vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty přehled

a) uskutečněných plnění, která jsou osvobozena od daně nebo nejsou předmětem daně,

b) obchodního majetku.

(4) Plátci, kteří podnikají společně na základě smlouvy o sdružení nebo jiné obdobné smlouvy, jsou povinni vést evidenci pro účely daně z přidané hodnoty za činnost, pro kterou se sdružili, odděleně. Tuto evidenci vede za sdružení určený účastník sdružení, který za sdružení plní všechny povinnosti a uplatňuje práva vyplývající z tohoto zákona pro ostatní jednotlivé účastníky.

(5) V evidenci pro účely daně z přidané hodnoty vede člen skupiny odděleně plnění, která uskutečnil pro ostatní členy skupiny.“.

176. Za § 100 se vkládá nový § 100a, který včetně nadpisu zní:

„§ 100a

Zvláštní ustanovení o evidenci pro účely daně z přidané hodnoty

(1) Plátce nebo identifikovaná osoba, kteří pořizují zboží z jiného členského státu, jsou povinni vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty hodnotu pořízeného zboží v členění na pořízení zboží z jednotlivých členských států.

(2) Věřitel je povinen vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty přehled oprav pro daňové účely podle § 44 tyto údaje:

a) obchodní firmu nebo jméno a příjmení dlužníka,

b) daňové identifikační číslo dlužníka,

c) evidenční číslo původně vystaveného daňového dokladu,

d) evidenční číslo daňového dokladu vystaveného podle § 46 odst. 1 a

e) výši opravy daně na výstupu.

(3) Osoba, která uskutečňuje zasílání zboží z tuzemska do jiného členského státu, je povinna vést evidenci o hodnotě zaslaného zboží, popřípadě o volbě podle § 8 odst. 3, v členění podle jednotlivých členských států.“.

177. V § 101 odst. 3 se slova „osoba oprávněná podle zvláštního právního předpisu pokračuje po zemřelém plátci v živnosti“ nahrazují slovy „oprávněná osoba pokračuje v uskutečňování ekonomických čin-

ností po zemřelém plátci“ a slova „osoba oprávněná podle zvláštního právního předpisu, která pokračovala po zemřelém plátci v živnosti“ nahrazují slovy „oprávněná osoba, která pokračovala v uskutečňování ekonomických činností po zemřelém plátci“.

178. V § 101 odst. 5 se slova „daňové účely za sdružení podle § 100 odst. 3“ nahrazují slovy „účely daně z přidané hodnoty za sdružení“.

179. V § 101 odst. 6 se slova „Osoba identifikovaná k dani“ nahrazují slovy „Identifikovaná osoba“.

180. V § 101 odst. 8 se věta první nahrazuje větou „Osoba, která není plátcem a jíž vznikla povinnost přiznat daň, kterou uvedla na jí vystaveném dokladu, je povinna podat daňové přiznání do 25 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém doklad vystavila.“.

181. V § 102 odst. 1 písm. c) se slova „v třístranném obchodu podle § 17“ nahrazují slovy „při dodání zboží uvnitř území Evropského společenství formou třístranného obchodu“.

182. V § 102 odst. 1 písm. d) se slova „služeb osvobozených“ nahrazují slovy „poskytnutí služby, které je v jiném členském státě osvobozeno“.

183. V § 102 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Identifikovaná osoba je povinna podat souhrnné hlášení, pokud uskutečnila poskytnutí služby s místem plnění v jiném členském státě podle § 9 odst. 1, s výjimkou poskytnutí služby, které je v jiném členském státě osvobozeno od daně, osobě registrované k dani v jiném členském státě, pokud je povinen přiznat daň příjemce služby, a to ve lhůtě do 25 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém bylo plnění uskutečněno.“.

Dosavadní odstavce 2 až 8 se označují jako odstavce 3 až 9.

184. V § 102 odst. 7 se číslo „5“ nahrazuje číslem „6“ a číslo „4“ číslem „5“.

185. V § 102 odst. 8 se slova „ , který podal souhrnné hlášení, zjistí, že uvedl chybné údaje, je povinen“ nahrazují slovy „nebo identifikovaná osoba, kteří podali souhrnné hlášení, zjistí, že uvedli chybné údaje, jsou povinni“ a číslo „2“ se nahrazuje číslem „3“.

186. V § 104 odst. 4 se slova „osobu identifikovanou k dani“ nahrazují slovy „identifikovanou osobu“.

187. § 106 a 106a včetně nadpisů znějí:

„§ 106

Zrušení registrace plátce z moci úřední

(1) Správce daně zruší registraci plátce, pokud plátce

a) přestal uskutečňovat ekonomické činnosti,

b) neuskutečnil bez oznámení důvodu správci daně za 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců plnění v rámci ekonomické činnosti, nebo

c) uskutečňuje pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně.

(2) Správce daně zruší registraci plátce,

a) který závažným způsobem poruší své povinnosti vztahující se ke správě daně, a

b) současně

1. jeho obrat nepřesáhl za 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců 1 000 000 Kč,

2. za 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců neuskutečnil zdanitelné plnění, pokud se jedná o plátce, který nemá v tuzemsku sídlo, nebo

3. je skupinou.

(3) Odvolání proti rozhodnutí podle odstavce 1 nebo 2 má odkladný účinek.

(4) Správce daně zruší registraci plátce, který nemá v tuzemsku sídlo ani provozovnu, pokud tento plátce v bezprostředně předcházejícím kalendářním roce neuskutečnil v tuzemsku

a) zdanitelné plnění a

b) plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně.

(5) Správce daně zruší registraci plátce ke dni předcházejícímu dni vzniku jeho členství ve skupině.

(6) Plátce přestává být plátcem dnem nabytí právní moci rozhodnutí, kterým je mu zrušena registrace.

(7) Skupině lze zrušit registraci podle odstavce 1 nebo 2 pouze k poslednímu dni kalendářního roku. Skupina přestává být plátcem dnem zrušení registrace. Člen skupiny je plátcem ode dne následujícího po dni, kdy skupina přestala být plátcem nebo zaniklo jeho členství ve skupině.

§ 106a

Nespolehlivý plátce

(1) Poruší-li plátce závažným způsobem své povinnosti vztahující se ke správě daně, správce daně rozhodne, že tento plátce je nespolehlivým plátcem.

(2) Odvolání proti rozhodnutí podle odstavce 1 lze podat do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí a má odkladný účinek.

(3) Z důvodů hodných zvláštního zřetele může správce daně odkladný účinek vyloučit.

(4) Plátce může požádat správce daně o vydání rozhodnutí, že není nespolehlivým plátcem; žádost může podat nejdříve po uplynutí 1 roku ode dne nabytí právní moci rozhodnutí,

a) že je nespolehlivým plátcem, nebo

b) kterým správce daně zamítl žádost o vydání rozhodnutí, že není nespolehlivým plátcem.

(5) Správce daně na žádost nespolehlivého plátce rozhodne, že není nespolehlivým plátcem, pokud plátce po dobu 1 roku závažným způsobem neporušuje své povinnosti vztahující se ke správě daně.

(6) Správce daně zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup skutečnost, že plátce

a) je nespolehlivým plátcem,

b) není nespolehlivým plátcem.“.

188. Za § 106a se vkládají nové § 106b až 106f, které včetně nadpisů znějí:

„§ 106b

Zrušení registrace plátce na žádost

(1) O zrušení registrace může plátce, který má sídlo v tuzemsku a který není skupinou, požádat, pokud splňuje tyto podmínky:

a) uplynul 1 rok ode dne, kdy se stal plátcem a tento plátce

1. nedosáhl za 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců obratu většího než 1 000 000 Kč, nebo

2. uskutečňuje pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně, nebo

b) přestal uskutečňovat ekonomické činnosti.

(2) O zrušení registrace může plátce, který nemá sídlo v tuzemsku, požádat, pokud splňuje tyto podmínky:

a) za 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců v tuzemsku neuskutečnil zdanitelné plnění nebo dodání zboží do jiného členského státu osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, nebo

b) přestal v tuzemsku uskutečňovat ekonomické činnosti.

(3) O zrušení registrace může plátce podle § 6b nebo § 6e požádat, pokud

a) uplynuly 3 měsíce ode dne, kdy se stal plátcem, a

b) jeho obrat nepřesáhl za 3 bezprostředně předcházející po sobě jdoucí kalendářní měsíce 250 000 Kč.

§ 106c

Zrušení registrace účastníka sdružení na žádost

(1) O zrušení registrace může plátce podnikající na základě smlouvy o sdružení[10]) nebo jiné obdobné smlouvy požádat jednotlivě pouze

a) při vystoupení nebo vyloučení ze sdružení, pokud splňuje podmínky pro zrušení registrace plátce, nebo

b) po vypořádání majetku, pokud přestal uskutečňovat ekonomické činnosti.

(2) O zrušení registrace mohou při rozpuštění sdružení požádat všichni účastníci sdružení až po vypořádání majetku.

(3) Obrat účastníka sdružení se pro účely zrušení registrace stanoví jako součet obratu

a) tohoto účastníka dosahovaný mimo sdružení a

b) dosahovaného společně všemi účastníky sdružení připadajícího na tohoto účastníka; obrat připadající na každého účastníka sdružení je stejný, není-li smlouvou o sdružení nebo jinou obdobnou smlouvou určeno jinak.

§ 106d

Společná ustanovení o zrušení registrace na žádost

(1) Správce daně zruší registraci plátce, který žádá o zrušení registrace, pokud tento plátce prokáže, že splňuje podmínky pro zrušení registrace.

(2) Proti rozhodnutí, kterým je zrušena registrace na žádost plátce, nelze uplatnit opravné prostředky.

(3) Plátce přestává být plátcem dnem následujícím po dni oznámení rozhodnutí, kterým je mu zrušena registrace.

(4) Plátce, kterému byla na žádost zrušena registrace, se stává identifikovanou osobou dnem následujícím po dni, kdy přestal být plátcem, pokud

a) nesplňuje podmínky pro zrušení registrace identifikované osoby, nebo

b) v žádosti o zrušení registrace uvedl, že se chce stát identifikovanou osobou.

§ 106e

Zrušení registrace skupiny

(1) Správce daně zruší registraci skupiny k poslednímu dni příslušného kalendářního roku, pokud do konce měsíce října příslušného kalendářního roku

a) skupina podá žádost o zrušení registrace, nebo

b) správce daně zjistí, že žádný z členů skupiny nesplňuje podmínky pro členství ve skupině.

(2) Skupina přestává být plátcem dnem zrušení registrace.

(3) Člen skupiny je plátcem ode dne následujícího po dni, kdy skupina přestala být plátcem.

§ 106f

Zánik členství člena skupiny

(1) Správce daně zruší členství člena skupiny k poslednímu dni příslušného kalendářního roku, pokud do konce měsíce října příslušného kalendářního roku

a) skupina podá žádost o vystoupení člena skupiny, nebo

b) správce daně zjistí, že člen skupiny nesplňuje podmínky pro členství ve skupině.

(2) Žádost o vystoupení člena ze skupiny, který přistoupil do skupiny podle § 95a odst. 4, může skupina podat nejdříve po uplynutí 1 roku ode dne, kdy se stal členem skupiny.

(3) Pokud bylo vydáno rozhodnutí o úpadku člena skupiny, zaniká jeho členství dnem, kdy nastaly účinky tohoto rozhodnutí.

(4) V případě zániku členství zastupujícího člena ve skupině jsou členové skupiny povinni zvolit nového zastupujícího člena do 15 dnů ode dne zániku jeho členství ve skupině. Pokud tak neučiní, ustanoví zastupujícího člena správce daně rozhodnutím.“.

189. § 107 včetně nadpisu zní:

„§ 107

Zrušení registrace identifikované osoby z moci úřední

(1) Správce daně může zrušit registraci identifikované osoby, pokud jí ve 2 bezprostředně předcházejících kalendářních letech nevznikla povinnost přiznat daň.

(2) Odvolání proti rozhodnutí podle odstavce 1 má odkladný účinek.

(3) Identifikovaná osoba přestává být identifikovanou osobou dnem nabytí právní moci rozhodnutí, kterým je jí zrušena registrace.

(4) Správce daně zruší registraci identifikované osoby ke dni předcházejícímu dni, kdy se stala plátcem.“.

190. Za § 107 se vkládá nový § 107a, který včetně nadpisu zní:

„§ 107a

Zrušení registrace identifikované osoby na žádost

(1) Identifikovaná osoba může požádat o zrušení registrace, pokud splňuje tyto podmínky:

a) za 6 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců jí nevznikla povinnost

1. přiznat daň z přijatých služeb,
2. přiznat daň z přijatého dodání zboží s instalací nebo montáží nebo dodání zboží soustavami nebo sítěmi,
3. přiznat daň z pořízení nového dopravního prostředku nebo zboží, které je předmětem spotřební daně, nebo
4. podat souhrnné hlášení,

b) v příslušném ani bezprostředně předcházejícím kalendářním roce

1. nepořídila zboží, s výjimkou nového dopravního prostředku nebo zboží, které je předmětem spotřební daně, jehož celková hodnota bez daně překročila 326 000 Kč, a
2. neučinila rozhodnutí podle § 2b, nebo

c) přestala uskutečňovat ekonomické činnosti.

(2) Správce daně zruší registraci identifikované osoby, která žádá o zrušení registrace, pokud tato identifikovaná osoba prokáže, že splňuje podmínky pro zrušení registrace.

(3) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 nelze uplatnit opravné prostředky.

(4) Identifikovaná osoba přestává být identifikovanou osobou dnem oznámení rozhodnutí, kterým je jí zrušena registrace.“.

191. § 108 včetně nadpisu zní:

„§ 108

Osoby povinné přiznat nebo zaplatit daň

(1) Přiznat daň jsou povinni

a) plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění dodání zboží, poskytnutí služby nebo převod nemovitosti s místem plnění v tuzemsku, s výjimkou plnění, u kterých je povinna přiznat daň osoba, které jsou tato plnění poskytována,

b) plátce nebo identifikovaná osoba, kteří pořizují v tuzemsku zboží z jiného členského státu,

c) plátce nebo identifikovaná osoba, kterým je osobou neusazenou v tuzemsku poskytnuto plnění s místem plnění v tuzemsku, pokud se jedná o

1. poskytnutí služby podle § 9 až 10d a § 10k,
2. dodání zboží s instalací nebo montáží, nebo
3. dodání zboží soustavami nebo sítěmi,

d) kupující, který je plátcem nebo identifikovanou osobou, kterému je dodáváno zboží zjednodušeným postupem uvnitř území Evropského společenství formou třístranného obchodu,

e) plátce, na jehož účet je zboží při dovozu propuštěno do celního režimu, u kterého vzniká daňová povinnost podle § 23 odst. 1 písm. a) až c) a § 23 odst. 5,

f) zahraniční osoba povinná k dani, která poskytuje elektronické služby podle zvláštního režimu a zvolila si tuzemsko jako stát identifikace,

g) plátce, kterému je poskytnuto plnění v režimu přenesení daňové povinnosti,

h) osoba, která pořizuje v tuzemsku nový dopravní prostředek z jiného členského státu podle § 19 odst. 6,

i) osoba, která vystaví doklad, na kterém uvede daň.

(2) Zaplatit daň jsou povinny

a) osoba, která není plátcem, na jejíž účet je zboží při dovozu propuštěno do celního režimu, u kterého vzniká daňová povinnost podle § 23 odst. 1 písm. a) až c) a § 23 odst. 6,

b) osoba, u které vzniká daňová povinnost podle § 23 odst. 1 písm. d) až h),

c) osoba, na jejíž účet je zboží vráceno ze svobodného pásma nebo svobodného skladu zpět do tuzemska podle § 20.

(3) Osoba povinná přiznat nebo zaplatit daň je daňovým subjektem.

(4) Osoba určená k uskutečnění prodeje obchodního majetku plátce, která přijala úplatu za uskutečněný prodej obchodního majetku, je povinna zaplatit daň na osobní daňový účet plátce ve lhůtě pro podání daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém se tento prodej uskutečnil. Současně je povinna oznámit správci daně uskutečnění a výši zdanitelného plnění. Za zaplacení daně odpovídají plátce a tato osoba společně a nerozdílně.“.

192. Za § 108 se vkládá nový § 108a, který včetně nadpisu zní:

„§ 108a

Ručení oprávněného příjemce

(1) Oprávněný příjemce, kterému vznikla povinnost spotřební daň přiznat a zaplatit v souvislosti s přijetím vybraných výrobků z jiného členského státu, ručí za nezaplacenou daň z dodání tohoto zboží třetí osobě osobou, která toto zboží pořídila z jiného členského státu, ledaže prokáže, že přijal veškerá opatření, která od něj mohou být rozumně požadována, aby ověřil, že daň bude osobou, která toto zboží pořídila, řádně zaplacena.

(2) Oprávněný příjemce ručí za nezaplacenou daň pouze do výše daně vypočtené ze základu daně odpovídajícího ceně obvyklé včetně spotřební daně.

(3) Správce daně může oprávněného příjemce vyzvat k prokázání, že přijal veškerá opatření podle odstavce 1.

(4) Oprávněný příjemce může využít zvláštní způsob zajištění daně; využije-li oprávněný příjemce této možnosti, hledí se pro účely zvláštního způsobu zajištění daně na

a) oprávněného příjemce jako na příjemce zdanitelného plnění,

b) osobu, která pořídila zboží z jiného členského státu, které podléhá spotřební dani, a která dodala toto zboží třetí osobě, jako na poskytovatele zdanitelného plnění.“.

193. Nadpis § 109 se nahrazuje nadpisem „**Ručení příjemce zdanitelného plnění**“.

194. V § 109 odst. 2 písm. a) se slovo „nebo“ zrušuje.

195. V § 109 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje slovem „ , nebo“ a doplňuje se písmeno c), které zní:

„c) poskytnuta zcela nebo zčásti bezhotovostním převodem na jiný účet než účet poskytovatele zdanitelného plnění, který je správcem daně zveřejněn způsobem umožňujícím dálkový přístup.“.

196. V § 109 se doplňují odstavce 3 a 4, které znějí:

„(3) Příjemce zdanitelného plnění ručí za nezaplacenou daň z tohoto plnění, pokud je v okamžiku jeho uskutečnění o poskytovateli zdanitelného plnění zveřejněna způsobem umožňujícím dálkový přístup skutečnost, že je nespolehlivým plátcem.

(4) Příjemce zdanitelného plnění, které spočívá v dodání pohonných hmot distributorem pohonných hmot podle zákona upravujícího pohonné hmoty, ručí za nezaplacenou daň z tohoto plnění, pokud v okamžiku jeho uskutečnění není o poskytovateli zdanitelného plnění zveřejněna způsobem umožňujícím dálkový přístup skutečnost, že je registrován jako distributor pohonných hmot podle zákona upravujícího pohonné hmoty.“.

197. Příloha č. 1 zní:

„Příloha č. 1 k zákonu č. 235/2004 Sb.

Seznam plnění, při jejichž provádění se subjekty, které vykonávají veřejnou správu, považují za osoby povinné k dani

1. Dodání vody, plynu, tepla, chladu a elektřiny.
2. Dodání nového zboží vyrobeného za účelem prodeje.
3. Služby telekomunikační.
4. Přeprava osobní a nákladní.
5. Skladování, přístavní a letištní služby.
6. Služby cestovních kanceláří a agentur, průvodcovské služby.
7. Služby reklamních agentur.
8 Služby pořádání výstav, veletrhů a kongresů.
9. Provozování prodejen pro zaměstnance, kantýn, závodních a podobných jídelen.
10. Služby provozovatelů rozhlasového a televizního vysílání jiné než osvobozené od daně podle § 53.
11. Plnění uskutečněná Státním zemědělským intervenčním fondem týkající se dodání zemědělských a potravinářských výrobků podle předpisů platných pro činnost tohoto fondu.“.

198. V příloze č. 3 se za položku „4707 Sběrový papír, kartón nebo lepenka (odpad a výmět)“ vkládají položky, které znějí:

„5003 00 00	Hedvábný odpad (včetně zámotků nevhodných ke smotávání, niťového odpadu a rozvlákněného materiálu)
5103 00 00	Odpad z vlny nebo jemných nebo hrubých zvířecích chlupů (včetně niťového odpadu avšak kromě rozvlákněného materiálu)
5103 20 00	Ostatní odpad z vlny nebo jemných zvířecích chlupů
5103 30 00	Odpad z hrubých zvířecích chlupů
5202 00 00	Bavlněný odpad (včetně niťového odpadu a rozvlákněného materiálu)
5202 10 00	Niťový odpad
5505 00 00	Odpad z chemických vláken (včetně výčesků, niťového odpadu a rozvlákněného materiálu)“.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Pro uplatnění daně z přidané hodnoty za zdaňovací období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i pro uplatnění práv a povinností s tím souvisejících se použije zákon č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, není-li dále stanoveno jinak.

2. U převodu staveb, bytů a nebytových prostor nabytých přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se použije lhůta uvedená v § 56 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. U převodu staveb, bytů a nebytových prostor nabytých přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se plátce může rozhodnout, že uplatní daň z přidané hodnoty podle zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

4. Osoba povinná k dani, která nesplnila povinnost se registrovat podle § 95 odst. 1 nebo § 95 odst. 2 písm. a) zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona stává plátcem a je povinna do 15 dnů od tohoto dne podat přihlášku k registraci. Správce daně stanoví daň z přidané hodnoty náhradním způsobem podle § 98 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

5. Osoba povinná k dani, která splnila povinnost se registrovat podle § 95 odst. 1 nebo § 95 odst. 2 písm. a) zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, s tím, že podala přihlášku k registraci do 15. dne měsíce předcházejícího měsíci nabytí účinnosti tohoto zákona, se stává plátcem 1. dne měsíce následujícího po měsíci, v němž nabyl účinnosti tento zákon.

6. Osoba povinná k dani, které vznikla povinnost se registrovat podle § 95 odst. 1 nebo § 95 odst. 2 písm. a) zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, s tím, že je povinna podat přihlášku k registraci do 15. dne měsíce, v němž nabyl účinnosti tento zákon, se stává plátcem 1. dne druhého měsíce následujícího po měsíci, v němž nabyl účinnosti tento zákon.

7. Osoba identifikovaná k dani podle § 96 odst. 1 až 3 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona stává identifikovanou osobou.

8. Osoba povinná k dani, která se stala plátcem od 1. dubna 2011 podle § 94 odst. 6 až 11 nebo § 94 odst. 15 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, může požádat o zrušení registrace do uplynutí 3 kalendářních měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

9. Osoba povinná k dani, která byla ke dni předcházejícímu dni nabytí účinnosti tohoto zákona plátcem, je povinna oznámit správci daně do 2 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona údaje uvedené v § 96 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Pokud tato osoba nesplní tuto povinnost, má se za to, že určila ke zveřejnění všechny účty, které správce daně vede na základě její registrační povinnosti.

10. Správce daně zveřejní údaj podle § 98 písm. d) zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, prvním dnem třetího kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci,

ve kterém nabyl účinnosti tento zákon. Přede dnem zveřejnění tohoto údaje se nepoužije § 109 odst. 2 písm. c) zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

11. Plátce registrovaný v roce 2012, který splňuje podmínky uvedené v § 99a odst. 1 písm. a) až c) zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a jehož zdaňovacím obdobím pro rok 2012 bylo kalendářní čtvrtletí, se může rozhodnout, že jeho zdaňovací období pro rok 2013 je kalendářní čtvrtletí.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o správních poplatcích

Čl. III

Příloha k zákonu č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 228/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 553/2005 Sb., zákona č. 48/2006 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 81/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 130/2006 Sb., zákona č. 136/2006 Sb., zákona č. 138/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 179/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 215/2006 Sb., zákona č. 226/2006 Sb., zákona č. 227/2006 Sb., zákona č. 235/2006 Sb., zákona č. 312/2006 Sb., zákona č. 575/2006 Sb., zákona č. 106/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 269/2007 Sb., zákona č. 374/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 38/2008 Sb., zákona č. 130/2008 Sb., zákona č. 140/2008 Sb., zákona č. 182/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 230/2008 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 296/2008 Sb., zákona č. 297/2008 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 309/2008 Sb., zákona č. 312/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 9/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 141/2009 Sb., zákona č. 197/2009 Sb., zákona č. 206/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 291/2009 Sb., zákona č. 301/2009 Sb., zákona č. 346/2009 Sb., zákona č. 420/2009 Sb., zákona č. 132/2010 Sb., zákona č. 148/2010 Sb., zákona č. 153/2010 Sb., zákona č. 160/2010 Sb., zákona č. 343/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 30/2011 Sb., zákona č. 105/2011 Sb., zákona č. 133/2011 Sb., zákona č. 134/2011 Sb., zákona č. 152/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 245/2011 Sb., zákona č. 249/2011 Sb., zákona č. 255/2011 Sb., zákona č. 262/2011 Sb., zákona č. 300/2011 Sb., zákona č. 308/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 344/2011 Sb., zákona č. 349/2011 Sb., zákona č. 350/2011 Sb., zákona č. 357/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 472/2011 Sb., zákona č. 19/2012 Sb., zákona č. 37/2012 Sb., zákona č. 53/2012 Sb., zákona č. 119/2012 Sb., zákona č. 169/2012 Sb., zákona č. 172/2012 Sb., zákona č. 202/2012 Sb., zákona č. 221/2012 Sb., zákona č. 225/2012 Sb., zákona č. 274/2012 Sb., zákona č. 350/2012 Sb., zákona č. 359/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 407/2012 Sb. a zákona č. 428/2012 Sb., se mění takto:

1. V položce 1 bodu 1 písmeno r) zní:

„r) o vydání rozhodnutí o závazném posouzení podle daňového řádu 10 000 Kč“.

2. V položce 1 bodu 1 se písmena s) až w) zrušují.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona č. 370/2011 Sb.

Čl. IV

Zákon č. 370/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, ve znění zákona č. 456/2011 Sb. a zákona č. 295/2012 Sb., se mění takto:

1. V části první článku I se body 3, 4 a 37 zrušují.

2. V části první článku II bodech 4, 5 a 7 se slova „37 odst. 3“ nahrazují slovem „37a“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů

Čl. V

V zákoně č. 458/2011 Sb., o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů, se část sedmá včetně nadpisů zrušuje.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o dani z přidané hodnoty

Čl. VI

Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty,

ve znění zákona č. 635/2004 Sb., zákona č. 669/2004 Sb., zákona č. 124/2005 Sb., zákona č. 215/2005 Sb., zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 441/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 109/ /2006 Sb., zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 319/2006 Sb., zákona č. 172/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 302/ /2008 Sb., zákona č. 87/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 489/2009 Sb., zákona č. 120/2010 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 47/2011 Sb., zákona č. 370/2011 Sb., zákona č. 375/ /2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 167/2012 Sb. a zákona č. 333/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 84 odst. 3 úvodní části ustanovení se slova „ , na kterém musí uvést“ nahrazují slovy „ve 2 vyhotoveních s tím, že na prvním uvede údaj „VAT REFUND“ a na druhém údaj „COPY“; doklad o prodeji zboží musí dále obsahovat“.

2. V § 84 odst. 3 písm. d) se slovo „daňového“ zrušuje.

3. V § 84 se na konci odstavce 3 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno i), které zní:

„i) jméno a příjmení a místo pobytu zahraniční fyzické osoby, která toto zboží vyveze.“.

4. V § 84 odst. 5 písmena b) a c) znějí:

„b) výstup zboží z území Evropského společenství je potvrzen celním úřadem,

c) zahraniční fyzická osoba předloží první vyhotovení dokladu o prodeji zboží vystavené plátcem, které se váže k vyváženému zboží, potvrzené celním úřadem.“.

5. V § 84 odstavec 6 zní:

„(6) Celní úřad na prvním vyhotovení dokladu o prodeji zboží potvrdí

a) výstup zboží z území Evropského společenství uvedením dne tohoto výstupu a

b) splnění podmínek podle odstavce 2, pokud údaje na tomto dokladu odpovídají zboží, které zahraniční fyzická osoba celnímu úřadu předložila.“.

6. V § 84 odst. 7 úvodní části ustanovení se za slovo „zmocní,“ vkládají slova „pokud splní nárok na vrácení daně podle odstavce 5 písm. a) nebo nárok nezanikl podle odstavce 9,“.

7. V § 84 odst. 7 písm. a) se slova „doklad o prodeji zboží a tiskopis o vývozu zboží potvrzený“ nahrazují slovy „první vyhotovení dokladu o prodeji zboží potvrzené“.

8. V § 84 odst. 7 písm. b) se slova „doklad o prodeji zboží a potvrzený tiskopis o vývozu zboží“ nahrazují slovy „první vyhotovení dokladu o prodeji zboží potvrzené“.

9. V § 84 odst. 8 se slova „Potvrzený tiskopis o vývozu zboží“ nahrazují slovy „Potvrzené první vyhotovení dokladu o prodeji zboží“ a slova „§ 27 odst. 1“ se nahrazují slovy „§ 35 odst. 2 a § 35a“.

10. V § 84 odst. 9 se slova „doklady uvedené v odstavci 7“ nahrazují slovy „první vyhotovení dokladu o prodeji zboží“.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o dani z přidané hodnoty

Čl. VII

Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění zákona č. 635/2004 Sb., zákona č. 669/2004 Sb., zákona č. 124/2005 Sb., zákona č. 215/2005 Sb., zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 441/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 109/ /2006 Sb., zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 319/2006 Sb., zákona č. 172/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 302/ /2008 Sb., zákona č. 87/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 489/2009 Sb., zákona č. 120/2010 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 47/2011 Sb., zákona č. 370/2011 Sb., zákona č. 375/ /2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 167/2012 Sb. a zákona č. 333/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 92a odst. 5 se slova „předložit správci daně“ nahrazují slovy „podat správci daně elektronicky na elektronickou adresu zveřejněnou správcem daně“ a slova „4 nebo 5“ se nahrazují slovy „3 nebo 4“.

2. V § 101 odst. 1 se věta první nahrazuje větou „Plátce je povinen podat daňové přiznání, a to i v případě, že mu nevznikla daňová povinnost.“ a věta druhá se zrušuje.

3. Za § 101 se vkládá nový § 101a, který včetně nadpisu zní:

„§ 101a

Povinná elektronická forma podání

(1) Plátce je povinen podat elektronicky na elektronickou adresu podatelny zveřejněnou správcem daně

a) daňové přiznání nebo dodatečné daňové přiznání,

b) hlášení,

c) přílohy k daňovému přiznání, dodatečnému daňovému přiznání nebo hlášení.

(2) Přihláška k registraci a oznámení o změně registračních údajů se podává pouze elektronicky na elektronickou adresu podatelny zveřejněnou správcem daně; to neplatí pro identifikované osoby.

(3) Fyzická osoba není povinna postupovat podle odstavce 1 nebo 2, pokud

a) její obrat za nejvýše 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců nepřesáhne 6 000 000 Kč; pokud fyzická osoba tento obrat překročí, vzniká jí povinnost činit podání podle odstavce 1 za zdaňovací období následující po zdaňovacím období, v němž došlo k překročení obratu, a trvá nejméně po dobu 6 kalendářních měsíců, a

b) nemá zákonem stanovenou povinnost činit podání elektronicky.“.

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona o dani z přidané hodnoty

Čl. VIII

Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění zákona č. 635/2004 Sb., zákona č. 669/2004 Sb., zákona č. 124/2005 Sb., zákona č. 215/2005 Sb., zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 441/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 319/2006 Sb., zákona č. 172/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 302/2008 Sb., zákona č. 87/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 489/2009 Sb., zákona č. 120/2010 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 47/2011 Sb., zákona č. 370/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 167/2012 Sb. a zákona č. 333/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 6 odst. 1, § 106 odst. 2 písm. b) bodě 1 a v § 106b odst. 1 písm. a) bodě 1 se částka „1 000 000 Kč“ nahrazuje částkou „750 000 Kč“.

2. V § 87 odst. 6 se na konci písmene f) čárka nahrazuje tečkou a písmeno g) se zrušuje.

ČÁST OSMÁ

ÚČINNOST

Čl. IX

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2013, s výjimkou

a) části páté, která nabývá účinnosti dnem 1. dubna 2013,

b) části šesté, která nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2014, a

c) části sedmé, která nabývá účinnosti dnem nabytí účinnosti zákona č. 458/2011 Sb., o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů.

Němcová v. r.

Klaus v. r.

Nečas v. r.